Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

35 years of God's Faithfulness

Vol. 35 | March 2026 | No. 2

Scenes from Nagapur District of IPC Maharashtra

Pr. P.M. Cherian

Pr. K.M. Varghese

Pr. K.A. Mathew

Br. Johnes Joseph

Some of our pastors with team members

Audience

Scenes from different Districts of IPC Maharashtra

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

When WORDS pierce like SWORDS.............. 3

Redefining Greatness : Ministry as Servant Leadership and Divine Calling 5

Book of Hebrews (Devotional Two) 7

A Study on the Book of James (Part - 17) 9

I Couldn't Until the Cross said I can 11

Seek His Face 12

Children's Corner 13

In His Perfect Time 14

सिद्धता के लिए यत्न 15

വെളിച്ചത്തെ തടയുന്ന ശക്തികൾ 16

പണ്ഡിത രമാഭായിയും മുക്തി ഉണർവ്വിന്റെ പ്രസക്തിയും... 17

ഒരു പലായനവും പരിണിത ഫലവും ! (3) 20

പാർശ്വവീക്ഷണം 22

ഞാൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു ! 23

പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ 24

All communications including materials for publication should addressed to :

Editor, SUVARTHA,

P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.

E-mail : suvarthamagazine@gmail.com

suvartha@yahoo.com

●

Registered Letters / Money Orders should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil

A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar, Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 200/-	Rs. 2000/-
In Middle East	Rs. 500/-	Rs. 5000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 10000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 8000/-
Full page (Inside) Single colour	Rs. 5000/-
Half page (Inside)	Rs. 3000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 1000/-

ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നാം വ്യക്തിയായും സഭയായും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണ് ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത. ദൈവമക്കൾ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്താണ് ആത്മാവിന്റെ ഐക്യമാണത്. സമാധാനബന്ധത്തിൽ അത് കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല വിശ്വാസികൾക്കുണ്ട്.

‘‘ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാട് യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരനു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെ വെച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ നിന്റെ വഴി പാട് അവിടെ യാഗ പീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ച് ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോട് നിരന്നു കൊൾക. പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴി പാടു കഴിക്ക.

യെഹൂദന്മാരോ, യവനന്മാരോ, സ്വതന്ത്രരോ നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരമാകുമാറ് ഓരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനം ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. അതാണ് ആത്മീക ഐക്യം. ‘‘നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്ന് ’’ എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്ത അത്യുൽകൃഷ്ടവും ഉന്നതവുമായ ഐക്യമാണിത്. അവിടുന്നു ത്രിയേക ദൈവം മൂന്ന്, അപ്പോൾ തന്നെ ഒന്ന്, എന്തൊരു ഏകത. ആ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നമ്മിൽ നിന്നും അതുപോലുള്ള ഏകത ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പലരായിരിക്കുന്ന നാം ഒന്നായിരിക്കണം. ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ തന്നെ പിശാച് പ്രവേശിച്ച് ചെയ്തത് ഈ ഐക്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. മനുഷ്യന് ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യവും തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആദ്യമനുഷ്യന്റെ മക്കൾക്ക് ഒന്നിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജേഷ്ഠൻ അനുജനെ കൊന്നു. ആ കൊലപാതക മനഃസ്ഥിതി ഇന്നും തുടരുകയാണ്. ലോകം ഒരു കൊലക്കളമാണ്. ഓരോ ദിവസവും എത്ര കൊലപാതകങ്ങളെ കുറിച്ച് നാം കേൾക്കുന്നു.

Pastor
K.A. Mathew

എന്നാൽ അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ തമ്മിൽ തല്ലി നശിക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അപ്പച്ചന്മാരുടെ ഹൃദയം മക്കളോടും മക്കളുടെ ഹൃദയം അപ്പച്ചന്മാരോടും നിരപ്പിക്കുകയാണ് ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആ നിരപ്പിന്റെ സന്ദേശവുമായിട്ടാണ് ദൈവം കാലാകാലങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒടുവിൽ, കാലത്തിന്റെ തികവിൽ, ആ നിരപ്പ് പൂർണ്ണമായി സാധിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ തന്നെ അയച്ചു. തന്റെ ജീവിതത്താലും ഉപദേശത്താലും ആ നിരപ്പ് മനുഷ്യരോടും നിരപ്പുള്ളവരായിരിപ്പാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അതു സാധിക്കുന്നതിനായി തന്റെ ജീവനെയും വെച്ചു തന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ മരണത്താൽ നമുക്കു ദൈവത്തോട് നിരപ്പു വന്നു (റോമ. 5:10). ദൈവം നമ്മെ ക്രിസ്തു മൂലം തന്നോട് നിരപ്പിച്ചു.

ദൈവത്തോട് നിരന്നവർ അത് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് മനുഷ്യരോടുള്ള നിരപ്പിൽ കൂടെയാണ്. ഈ ഐക്യം ഇന്ന് എന്തുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ പ്രായോഗികമാകുന്നില്ല. കാരണം പലതാണ്. അതിലൊന്ന് നിരപ്പിനെ പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം നാം അഗണ്യമാക്കുന്നു എന്നതാണ്. എന്താണ് ആ ഉപദേശം ‘‘ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാട് യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരനു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെ വെച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ നിന്റെ വഴിപാട് അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ച് ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോട് നിരന്നു കൊൾക. പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക (മത്താ. 5:23). മറ്റൊരു കാരണം സ്വയം തിരുത്താതെ മറ്റവനെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, പതിനായിരം താലന്തു ക്ഷമിച്ചു കിട്ടിയിട്ടും ആറു വെള്ളിക്കാശു കടപ്പെട്ടവന്റെ തൊണ്ടക്കു പിടിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാപം ക്ഷമിച്ചു കിട്ടിയതിനു നന്ദി നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരോട് നമുക്ക് ക്ഷമിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയും.

ക്രിസ്തുവിലായ എല്ലാ ദൈവമക്കളും അറിയേണ്ട, അനുഭവിക്കേണ്ട വേർപിരിവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ബന്ധമാണിത്.

When WORDS pierce
like SWORDS!

"The tongue is a little member and boasts great things. See how great a forest a little fire kindles! And the tongue is a fire, a world of iniquity. The tongue is so set among our members that it defiles the whole body" (James 3:5,6)

Rev. Dr. Wilson Varkey Ph.D. Houston

All the four gospels describe in a similar fashion the sufferings and torture that Jesus Christ had to endure on the cross. The narrative of His sufferings as he was taken from Gethsamane to Calvary will certainly move anyone to tears.

The description of the sufferings of Jesus can influence different people differently. The reading of His sufferings has deeply touched me personally. There is one most important aspect that can be noticed in the whole story. And that is the torrent of scornful words that is hurled at Jesus who is helplessly hanging on the cross.

Normally, no human being will behave disrespectfully with a person on his death bed. Even if the person in the custody of the hangman is a bad character, no one will think of laughing at him scornfully at that time. The reason is that it is a sobering moment when that person's life is about to be extinguished – a moment when death is about to overtake him. It is like pouring salt on a wound to make the excruciating pain worse. No human being will have a heart to do it, but it is what happened to Jesus Christ on the cross.

The scorn that was hurled at Jesus as He was dying on the cross was devilish, cruel and heartless. Have you noticed how the gospel writers have recorded the event? The people who were looking on and then passing by said: *"If You are the Son of God, come down from the cross".* The religious leaders like chief priests, scribes and elders mocked Him and said, *"He saved others; Himself He cannot save".* The soldiers also mocked Him, saying, *"If You are the King of the Jews, save Yourself".* Instead of giving water to a thirsty Jesus, they said: *"Let Him alone; let us see if Elijah will come to take Him down".*

The scornful words of the crowd were not just to mock Jesus, but to denigrate Him, put Him down and pierce His heart as fiercely as possible. The intention of the religious leaders was to take Him down to the lowest esteem in the eyes of the people. They wished not only to break His body, but also to break His heart.

> The words of people have immense power to inflict deep wounds on a person, more than what a sharp sword can do to his body! Words can denigrate and destroy individuals. This is the reason why Bible describes the tongue as fire!

What a cruel behavior! Could they not be satisfied by seeing Jesus going through agonizing pain and suffering on the cross? Were they not contented by dealing with an innocent and blameless person as a terrorist and hanging Him on the cross? Was it not enough for them to pierce His hands and feet with nails and bruise His head with a crown of thorns? Even after inflicting such cruel punishment on His body, they were now hurling piercing, scornful words at Him! The crowd of people witnessing the agony of Jesus was adding insults to His injuries!

The words of people have immense power to inflict deep wounds on a person, more than what a sharp sword can do to his body! Words can denigrate and destroy individuals. This is

> The scornful words of the crowd were not just to mock Jesus, but to denigrate Him, put Him down and pierce His heart as fiercely as possible. The intention of the religious leaders was to take Him down to the lowest esteem in the eyes of the people. They wished not only to break His body, but also to break His heart.

Extract from the book, "CROSS" by Dr. Wilson Varkey, Translated & printed with permission.

The divine attitude that Jesus displayed even when He was helplessly hanging on the cross is touching my heart. When I follow His example, I must refrain from reacting with hate or anger when insults or cruel words from others inflict deep wounds in me and break my heart.

the reason why Bible describes the tongue as fire! *"A little fire can kindle a great forest"*. Words have the power to kill and annihilate any one.

Many people display a tendency to wound others with their words. Many have been wounded by words spoken in the family, in conversations at places of work and on other occasions. Many who are so wounded continue their existence as *'living dead'* people. They conceal their emotions and continue to live their own lives. They are probably helpless and unable to fight back. Their wounds may be deep and deadly!

In a world where people tend to react to everything, we see here Jesus keeping absolutely quiet even when He was being persecuted quite unjustly. He did not challenge His opponents, nor did He show any anger.

As I read and ponder upon the sufferings of Jesus, I am astonished by one aspect. Even when the scorns of people were piercing His heart, He remained silent and did not react. In a world where people tend to react to everything, we see here Jesus keeping absolutely quiet even when He was being persecuted quite unjustly. He did not challenge His opponents, nor did He show any anger. Instead, *"when He was reviled, did not revile in return; when He suffered, He did not threaten, but committed Himself to Him who judges righteously" (1 Peter 2:23)*. And He prayed for those who were persecuting Him: *"Father, forgive them, for they do not know what they do"*.

Our Lord had every reason to react and challenge His persecutors and to utter curses on them. But He did not do so. He forgave them from His heart. It is certainly a great expression of divine love for human beings.

The divine attitude that Jesus displayed even when He was helplessly hanging on the cross is touching my heart. When I follow His example, I must refrain from reacting with hate or anger when insults or cruel words from others inflict deep wounds in me and break my heart. I commit everything to Him who judges righteously and remain silent. I ought to pray for those who rain insults on me and forgive them.

That is the message of the cross. ■

Quotable Quotes by Dr. Billy Graham

"You can be born in a garage, but that doesn't make you an automobile. You can be born in a Christian home, but that doesn't make you a Christian"

"In the Bible God speaks to us; in prayer we speak to God. Both are essential"

"Living the Christian life means striving for holiness"

"I can't live the Christian life alone. I'm a failure. Billy Graham cannot live the Christian life. I've tried. I can't do it. But with the help of the Word of God and the help of the Holy Spirit, I can live the Christian life. But He lives it through me"

"We aren't only called to become Christians; we are called to be Christians"

"You don't have to know much when you come to Christ. You don't have to know the whole Gospel. You don't have to know the Bible. You just come like you are"

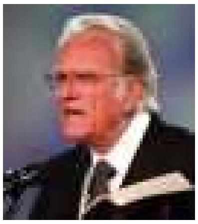

Dr. Billy Graham

"The Christian's journey through life isn't a sprint but a marathon"

"The regeneration of the individual is much more needed than the revolution of society"

"Every time I read the Bible, any part of the Bible - I don't care where I open up - it speaks to me. It's a living book"

"Time is the dressing room of eternity. In the few fleeting days of life on this planet we are given the opportunity to prepare for eternity"

"The Bible is not an option; it is a necessity. You cannot grow spiritually strong without it" ■

Redefining Greatness:

Ministry as Servant Leadership and Divine Calling

"Who then is a faithful and wise servant, whom his master made ruler over his household, to give them food in due season?"
(Matthew 24:45)

Dr. Simon Chacko.
M.A., MBA, M.Th., Ph.D.
Sharjah, UAE

Jesus stands as the greatest leader in history - one who redefined leadership through noble character, moral authority, and visionary purpose. He did not merely proclaim ideals; He embodied them through anticipatory obedience and sacrificial action, an obedience that ultimately led Him to the cross. His words and deeds were inseparably aligned, bearing faithful witness even unto death.

The term ministry is inseparably linked to service. At its core, a minister is a servant, not a ruler; a steward, not a master. Ministry is a vocation of self-giving service, not a pathway to fame, wealth, or social elevation. Yet, in many contemporary contexts, ministry has been distorted into a profession or a shortcut to status. Authentic ministry, however, must be pursued with passion, humility, and obedience to divine calling - not as a career choice, but as a sacred vocation entrusted by God.

Divine calling

Divine calling must function as the guiding framework of ministry. Every minister carries a unique calling with a distinct pattern, and each must learn to discern, interpret, and faithfully steward that calling. Just as every scheduled flight has its own appointed time, route, and destination - without competing for the same airspace - so every servant of God operates within a divinely appointed time and sphere. The purpose of every flight is singular: to transport passengers safely to their destination. In the same way, ministry exists to move people from darkness to light, from death to life, from bondage to salvation.

Ministry, therefore, must possess both direction and destiny. Like an arrow released from a fully tensioned bow, it must be focused, intentional, and purpose-driven. Moses' calling illustrates this principle clearly: *"He led the flock to the far side of the wilderness and came to the mountain of God, Horeb" (Exodus 3:1).* Divine encounters often occur when ministry is shaped by God's direction rather than human ambition.

Maturity in Christ

The central mandate of ministry is articulated with clarity in Colossians 1:28: *"He is the one we proclaim, admonishing and teaching everyone with all wisdom, so that we may present everyone fully mature in Christ".* The ultimate goal of ministry is maturity in Christ - a lifelong process that demands patience, discernment, and deep relational investment. Teaching that emerges from lived experience proves especially effective in spiritual formation, enabling believers to reshape their lives for Christ and His body, the Church. For this reason, ministers must cultivate authentic interpersonal relationships with their flock, relationships that generate trust and create a spiritual magnetism drawing people into the life of the Church.

Integrity under pressure

An older yet enduring insight remains relevant: smaller churches often tend to be healthier churches. A pastor can meaningfully shepherd a limited number of people - our Lord's parable suggests even one hundred sheep as a manageable flock (Luke 15:3–7). Ministers must therefore foster a culture of growth, discipleship, and social engagement. The Church is called not only to worship but also to

The term ministry is inseparably linked to service. At its core, a minister is a servant, not a ruler; a steward, not a master. Ministry is a vocation of self-giving service, not a pathway to fame, wealth, or social elevation. Yet, in many contemporary contexts, ministry has been distorted into a profession or a shortcut to status.

Externally, divine calling is confirmed through communal affirmation, visible spiritual fruit, and divinely guided pathways. Mature believers, mentors, and the faith community recognize and affirm the calling, while God opens and closes doors in alignment with His sovereign purpose.

participate actively in addressing societal needs and concerns. Any church that isolates itself from social realities risks forfeiting its credibility as a transformative presence within the community. A compassionate lens is essential for discerning the pulse of the people and responding faithfully to their needs.

Ministry as vocation, not profession

True character and holiness are revealed when ministers engage society beyond ecclesiastical comfort zones. One may appear holy within familiar religious environments or feel affirmed among the faithful, but Christ demonstrated unwavering integrity even in rejection, suffering, and crucifixion. As Paul reminds us in 1 Timothy 6:13–14, Christ Jesus made the *"good confession"* before Pontius Pilate. Faithfulness under pressure remains the truest measure of ministerial integrity.

It is a common misunderstanding that those who stand on the stage to preach are the apex of called ministry. Christ Himself is the true model of ministry, and anyone who reveals the divine heart to others participates in ministry. Any work done without the compassionate heart of God becomes merely an expression of self-ability or voluntary human effort. The love of the cross is the true driving force behind self-sacrificial service to the Church and to humanity.

The Raven Ministry?

Many sincerely seek and pray for the anointing of Elijah, yet remain unaware of the ministry of the raven. How faithfully this raven ministered to the prophet Elijah. Why did God entrust a raven to feed His servant? The author of Scripture - the Holy Spirit - teaches us that everything in creation carries divine purpose. *"The Lord has made everything for His purpose" (Proverbs 16:3).*

In Hebrew, the word for raven is linked to its dark color, yet it also connects to another Hebrew root, meaning *"to give security"* or *"to be surety"*, as in Genesis 43:9: *"I myself will be surety for him".* This reveals the divine intention behind creation: God entrusted even a non-domesticated bird to guarantee provision. A raven became the instrument of divine faithfulness, delivering bread to Elijah - an extraordinary picture of ministry in action.

In the New Testament Greek, the term *'korax'* reflects the raven's natural voracity and greed. Yet God transformed its nature to serve His purpose: a creature known for greed became a servant of provision. This is true ministerial empowerment - God redirecting natural tendencies for divine mission.

Strengths And Weaknesses

A minister must be able to identify both strengths and weaknesses. Through obedience and discernment, weaknesses can be transformed into instruments of service. When church leadership focuses only on physical concerns - buildings, land, property and funds - the minister must redirect that energy toward true ministerial expansion. When mission becomes the primary focus, the church grows both spiritually and physically.

Discerning divine calling

Discerning divine calling requires careful self-examination, involving both internal and external evidence. Internally, a genuine calling is marked by a God-given desire that endures and often intensifies over time. It brings a sense of fulfilment and spiritual flow, even amid hardship. Calling frequently lies at the intersection of what one loves, what one is gifted to do, and what the world genuinely needs. Accompanying this is an inner peace - the peace of God acting as an umpire in the heart - providing quiet assurance despite fear or uncertainty.

Externally, divine calling is confirmed through communal affirmation, visible spiritual fruit, and divinely guided pathways. Mature believers, mentors, and the faith community recognize and affirm the calling, while God opens and closes doors in alignment with His sovereign purpose.

What is the sweetest sound a minister longs to hear? Not flattering or glossy words shaped by human opinion or temporary seasons, but the eternal truth spoken by the Lord Himself: *"Well done, good and faithful servant".* Ultimately, the true reward of ministry is neither applause nor earthly recognition, but divine commendation. The final affirmation comes from our Savior on the Day of the Lord.

May God Almighty grant us the grace to remain faithful and, by His mercy, to stand on the victory stand at the end of our race.

A New Series:

Theme: ***Life Lessons from the book of Hebrews***

Dr. Shibu Cherian
MS, MBA,
D.Min., Ph.D.

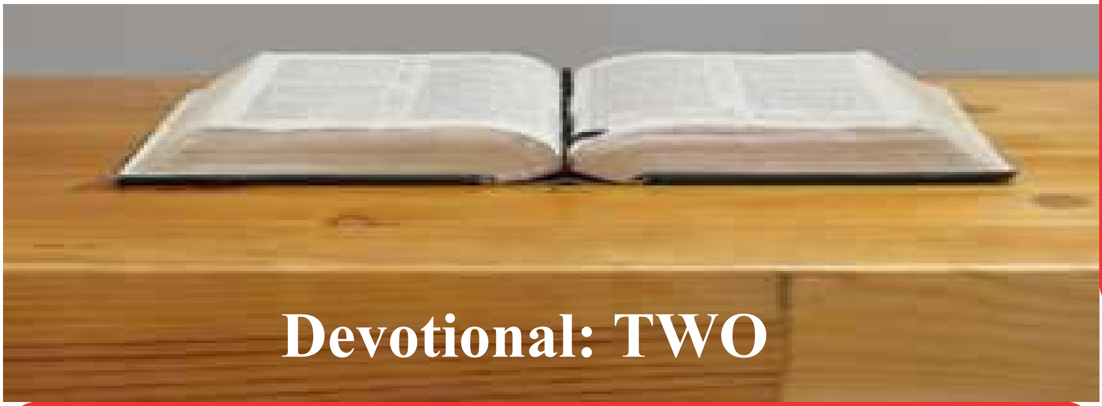

We *cannot* ESCAPE after REJECTING Christ's SALVATION!

"How shall we escape if we neglect so great a salvation, which at the first began to be spoken by the Lord, and was confirmed to us by those who heard Him, God also bearing witness both with signs and wonders, with various miracles, and gifts of the Holy Spirit, according to His own will?"
(Hebrews 2:3-4)

The Book of Hebrews contains five major warnings that admonish believers to pay attention to what God says in His Word. During the Old Testament times, God dealt severely with those who disobeyed His Word. Now, in these last days, God mandated us with a greater obligation to obey His Word because we have the complete Scriptures and the fuller revelation of God through His Son Jesus Christ. The five warnings listed in Hebrews include the following:

(1) Do not neglect God's Word (2:1–4),

(2) Do not harden hearts to God's Word (3:7–19),

(3) Do not become deaf to God's Word (5:11–14),

(4) Do not defy God's Word (10:26–39), and

(5) Do not disobey God's Word deliberately (12:14–19).

During the Old Testament times, God dealt severely with those who disobeyed His Word. Now, in these last days, God mandated us with a greater obligation to obey His Word because we have the complete Scriptures and the fuller revelation of God through His Son Jesus Christ.

The above passage alerts us with the first warning: Do not neglect God's Word that has come to us in the form of Christ's message. Jesus Christ is the greatest messenger of God who ever lived on this earth, and the gospel of Jesus Christ (that proclaims salvation to humankind) is the greatest message from God to all the people of this earth. So, if the law given through angels produced severe judgment in the past, how shall we escape if we ignore this greatest message from God's only begotten Son? This message was

Dr. Shibu Cherian is the Senior Pastor of International Pentecostal Assembly, Oklahoma. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

God verified this salvation with signs, wonders, miracles, and gifts of the Holy Ghost (Mark 16:20; Acts 2:43; 4:30; 1 Cor. 2:4; 2 Cor. 12:12). In fact, it was attested by the ministry of the Holy Spirit through miracles and spiritual gifts (see 1 Cor. 12:8-11). These extraordinary acts proved beyond the shadow of doubt regarding the veracity of the salvation gospel!

proclaimed by Jesus Christ to His apostles and then by the apostles to the author of Hebrews (1:3).

To earn this salvation for us, Jesus offered His own life and His last drop of blood on the cross of Calvary. This salvation includes not only deliverance from foes, and from death but also the grace of the Holy Spirit, the forgiveness of our sins, and the promise of eternal life (2:10). Further, this salvation includes inheritance of the world to come (v. 5; 11:16), entry into glory as God's adopted sons (v. 10), purification from sins (1:3; 2:11, 17), freedom from the fear of death (vv. 14, 15), and the privilege of drawing near to God (4:16; 10:22) to offer worship that pleases Him (12:28; 13:15, 16). What a great salvation that Christ has obtained for us freely?

To neglect so great a salvation is more serious than to break God's law. There are three statements made that underlined the importance of salvation: First, the salvation gospel was spoken directly by the Lord Jesus Christ Himself, while the law was given by God through angels, to Moses and then to the people. Second, it was then confirmed to the early Christians by the apostles and other disciples who heard the words of Jesus directly. Third, God verified this salvation with signs, wonders, miracles, and gifts of the Holy Ghost (Mark 16:20; Acts 2:43; 4:30; 1 Corinthians 2:4; 2 Corinthians 12:12). In fact, it was attested by the ministry of the Holy Spirit through miracles and spiritual gifts (see 1 Corinthians 12:8-11). These extraordinary acts proved beyond the shadow of doubt regarding the veracity of the salvation gospel!

Let us be cognizant of the truth that we cannot escape God's punishment and ultimate justice if we reject the extraordinary salvation that Jesus Christ has paid the price through His suffering and death. If you have not yet accepted God's gift of salvation, this is God's message for you: *"Behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation"*

Let us be cognizant of the truth that we cannot escape God's punishment and ultimate justice if we reject the extraordinary salvation that Jesus Christ has paid the price through His suffering and death. If you have not yet accepted God's gift of salvation, this is God's message for you: *"Behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation"* *(2 Corinthians 6:2).* If you are stubbornly rejecting this wonderful offer from God, know for a fact that you will pay the full penalty for your sins one day in the future.

"See that you do not refuse Him who speaks. For if they did not escape who refused Him who spoke on earth, much more shall we not escape if we turn away from Him who speaks from heaven" (Hebrews 12:25).

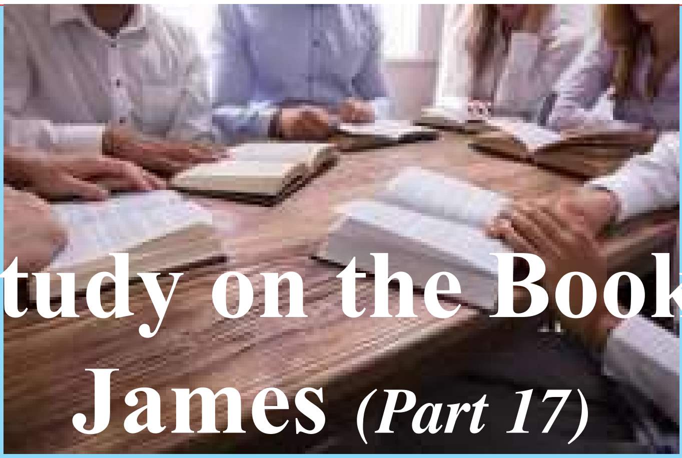

ANew Series of Bible Study

A Study on the Book of James *(Part 17)*

Rev. K.M. Varghese

"The tongue is also a fire”

“Likewise, the tongue is a small part of the body, but it makes great boasts. Consider what a great forest is set on fire by a small spark. The tongue also is a fire, a world of evil among the parts of the body. It corrupts the whole body, sets the whole course of one’s life on fire, and is itself set on fire by hell” (James 3:5–6, NIV)

To help us understand this passage, some translations are given: *“And among all the parts of the body, the tongue is a flame of fire. It is a whole world of wickedness, corrupting your entire body. It can set your whole life on fire, for it is set on fire by hell itself.” (James 3:5–6, NLT).* Another Malayalam translation (POC) and the New India Bible Version similarly emphasize that the tongue is a fire, a world of evil, staining the whole person and, being inflamed by hell, burning up the entire course of life.

In this passage James says four things about the tongue:

1. The tongue is a flame of fire; it is set on fire by hell and continues to burn as a fire.

2. It is filled with enough fuel to defile and destroy a person’s entire life.

3. It acts as a destructive fire that can overturn the whole course of life.

4. It spreads its destruction widely, like a forest fire.

In the summer, Israelites were familiar with uncontrolled fires that suddenly broke out in the forests of the land and raged on beyond control. The tongue, James says, has a similar power to ignite destruction, near and far.

Evil-filled words are like arrows whose tips have been smeared with pitch, set on fire, and then shot; they can travel far and ignite widespread ruin. The psalmist Asaph speaks of the wicked like this:

“They scoff, and speak with malice;with arrogance they threaten oppression.Their mouths lay claim to heaven,and their tongues take possession of the earth.” (Psalm 73:8–9, NIV)

The tongue is *“set on fire by hell”*. The word “hell” here is Gehenna, from the Aramaic form of the Hebrew Ge Ben Hinnom (“Valley of the son of Hinnom”). In the Old Testament this valley, southwest of Jerusalem, is where children were sacrificed in the fire to the god Molech (2 Chronicles 28:3; 33:6; 1 Kings 11:7). Such child-immolation was strictly forbidden to Israel (Leviticus 18:21; 20:1–5), and King Josiah put an end to this abomination (2 Kings 23:10).

Later, the Valley of Ben Hinnom became the city dump where dead animals, refuse, and all kinds of garbage were thrown and burned; fires burned there continually. Thus it came to be pictured as a place where the fire does not go out and the worms do not die - a vivid image of final judgment. The Jews came to use “Gehenna” as a synonym for hell. In the New Testament the word occurs twelve times (Matthew 5:22, 29–30; 10:28; 18:9; 23:15; Mark 9:43, 45, 47; Luke 12:5; James 3:6); eleven times on the lips of Jesus and once by James. Just as the garbage and refuse in the Valley of Hinnom could ignite and spread its flames into the surrounding areas, so the refuse-like evil in the tongue, once ignited by hell, can burn and ruin an entire life.

Rev. T. K. George explains the expression *“sets the whole course of one’s life on fire” (v. 6, NIV)* by referring to an ancient fire-kindling device: a wooden spindle with a kind of wheel fixed on it, turned by a cord so that friction produced a spark in tinder placed below. The flame at the base of the axle would then spread along the

spokes to the bits of tinder attached around the wheel. In the same way, the fire of hell spreads from the tongue into every area of life and relationship. It catches the unbridled tongue, burns within it, and then spreads to others.

"Untamable beast, deadly poison"

"All kinds of animals, birds, reptiles and sea creatures are being tamed and have been tamed by mankind, but no human being can tame the tongue. It is a restless evil, full of deadly poison." (James 3:7–8, NIV)

Here James speaks of the wildness of the tongue. The four groups - animals, birds, reptiles, and sea creatures - are all brought into submission by human beings; people remove their wildness and tame them. A wild elephant can be trained and domesticated. But the wildness of the tongue, human beings cannot tame by their own power; for that, divine help is necessary. David understood this, and so he prayed:

"Set a guard over my mouth, Lord;keep watch over the door of my lips." (Psalm 141:3, NIV)

The tongue is like a bird that is never fully tamed; if handled carelessly, it can slip from our control. We must keep the closest watch over it.

"It is a restless evil, full of deadly poison". Another rendering (e.g., NIV) speaks of it as *"a restless evil, full of deadly poison".* The Greek word for "restless" is akatastatos; the word "unstable" in James 1:8 comes from the same root. Just as a wild animal, during its training period, is agitated and resists control, so the tongue is restless and fights back against every attempt to subdue it. It is a constantly active, uncontrollable evil. And the human tongue is full of deadly poison. The venom of a snake is in its fangs, of a scorpion in its tail, of a wasp in its head; the venom of a human being is in the tongue. A snake must bite and a scorpion must sting to inject poison; but a human can inject poison into others without biting or stinging - simply through words.

When James calls the tongue "a world of evil", "a restless evil", and "full of deadly poison", he reveals how terrifying it is. From the human tongue come words that are pure poison or poison wrapped in sugar. David speaks of the wicked like this:

"Even from birth the wicked go astray;from the womb they are wayward, spreading lies" (Psalm 58:3, NIV).

Their "poison is like the poison of a serpent", as other translations say, echoing the same idea. Physicians prescribe many drugs which, in other circumstances, can be addictive or dangerous. A dealer gives drugs to an addict to destroy him; a doctor, after studying the patient and the disease, gives exactly measured doses at the right times, so that the medicine does good. So it is with speech: the same "substance" can heal or destroy, depending on how it is used.

Blessing and cursing from one mouth

"With the tongue we praise our Lord and Father, and with it we curse human beings, who have been made in God's likeness. Out of the same mouth come praise and cursing. My brothers and sisters, this should not be. Can both fresh water and salt water flow from the same spring? My brothers and sisters, can a fig tree bear olives, or a grapevine bear figs? Neither can a salt spring produce fresh water" (James 3:9–12, NIV).

Here James deals with the contradictions of the tongue. Twice he addresses his readers as "brothers and sisters", appealing warmly to their hearts. By using "we", he stands among them even as he rebukes them.

He begins by pointing out the good use of the tongue: with it we praise our Lord and Father. For the devout Jew, praising God is inescapable; whenever the divine name is uttered, he responds, *"May his name be praised."* The eighteen prayer (Shemoneh Esreh), beginning *"Blessed are you, O Lord",* is recited three times daily. With our tongue we praise the invisible God who is our Lord (Kyrios: Master, Owner) and our Father (Pater: Ancestor, Father). That is good. But our behavior toward those who are visible and made in God's image should reflect our behavior toward God Himself. Instead, James's readers use the very tongue with which they praise God to curse human beings. From one and the same mouth come blessing and cursing. This is self-contradiction and inconsistency, and James says it is unworthy of Christians.

So he asks: *"Can both fresh water and salt water flow from the same spring?" "Can a fig tree bear olives, or a grapevine bear figs?" "Neither can a salt spring produce fresh water" (vv. 11–12, NIV).* He closes the section with two questions and an implied answer. These are rural proverbs familiar in Palestine and around Nazareth. Jesus used a similar image: *"By their fruit you will recognize them. Do people pick grapes from thornbushes, or figs from thistles?" (Matthew 7:16, NIV).* As a tree is known by its fruit, a person is known by his words. Only the good can consistently produce good words.

In the regions near the Dead Sea, springs may yield salty water, but not fresh; sweetness and bitterness cannot flow from the same source. Yet from the human mouth both blessing and cursing come forth at the same time. This is something even nature does not display. Human beings thus act against the very pattern of nature. If only salty water flowed, we would call it a "salt spring"; if only fresh water, a "fresh spring". But because both blessing and curse come from the same mouth, it becomes difficult to know what to call such a person. For a Christian to live in such a double, indistinguishable state is a great tragedy. One should live either as "sweet" - a true Christian - or as "bitter", that is, openly not a Christian; not both at once.

I couldn't...
Until the Cross said I can

Tony Antony Kanimangalath

IPC Ebenezer Kalyan

This poem is on the message of grace and redemption through Jesus. It highlights all that we couldn't do as sinners in stark contrast to what we can now do in utmost freedom because of Christ's sacrifice on the cross.

Before He bore the thorns for me,
I couldn't draw near;
I couldn't be free.
I couldn't erase my deepest stain,
I couldn't break loose from sin's own chain.

I couldn't stand righteous, clothed in light,
I couldn't find peace, my heart's not right.
I couldn't escape the wrath I'm due,
I couldn't restore what I once knew.

But Christ, He hung where I should be,
He bore the weight - He set me free!
And now because He took my place,
I can approach the throne of grace.

I can be washed, my debt is paid,
I can stand bold, no more afraid.
I can call God my Father now,
I can in worship humbly bow.

I can know joy beyond the grave,
I can walk paths His mercy paved.
I can embrace His boundless love,
I can await my home above.

What once was lost, He has restored,
For me, Christ opened heaven's door.
Now the only thing I can't is...
wait to meet Him on that shore.

"For by grace you have been saved through faith, and that not of yourselves; it is the gift of God, not of works, lest anyone should boast. 1 For we are His workmanship, created in Christ Jesus for good works, which God prepared beforehand that we should walk in them" (Ephesians 2:8-10)

Seek His Face

**"Those who know Your name trust in You,
for You, Lord, have never forsaken those who seek You"
(Psalm 9:10)**

Hephzi Moncy
Nerul, Navi Mumbai

In Mark 16 we read, on the first day of the week, Mary Magdalene and the other women took spices and went to the tomb to see Jesus. Their only concern was, *"Who will roll away the stone for us?"* Yet when they reached the tomb, they saw that the stone had already been rolled away. An angel of the Lord was sitting there and told them, *"He is not here; He has risen".*

As they ran to inform the disciples, suddenly Jesus Himself met them. He instructed them to tell His disciples and brothers to go to Galilee, where they would see Him.

The women's only desire was to see the Crucified Jesus - but what they experienced was far beyond their imagination. They witnessed the resurrected Lord. Their worry about the heavy stone was removed and their sorrow was turned into joy. They were the first to see the risen Christ and the angel of the Lord and they joyfully ran to share the good news.

Interestingly, the disciples - who had walked with Jesus throughout His earthly ministry - did not witness this powerful moment. The women did, because they came seeking Jesus.

A Message for Us Today

Dear children of God, do we make it our priority to seek Jesus first in the morning, or do we reach for our mobile phones first? Do we truly prioritize Him in every walk of our life?

When we seek Him with all our heart, God blesses us in unexpected ways - especially in spiritual depth and intimacy. When we draw near to Him, we come to know Him more deeply.

"Seek the Lord and His strength; seek His face continually" (Psalm 105:4).

Psalm 9:10 says *"Those who know Your name trust in You, for You, Lord, have never forsaken those who seek You".*

This verse assures us that the Lord never forsakes those who trust in Him and seek Him. Those who went to see Jesus were filled with joy, while the disciples remained sorrowful. Those who seek Him continually are filled with everlasting joy and peace.

Quotable Quotes on "Prayer" by Rev. Charles Spurgeon

Rev. Charles Spurgeon

"The very act of prayer is a blessing"

"To pray is to enter the treasure-house of God and to gather riches out of an inexhaustible storehouse"

"You are before the Lord; let your words be few, but let your heart be fervent"

"As well could you expect a plant to grow without air and water as to expect your heart to grow without prayer and faith"

"You will observe that the desire to commune with God is intensified by the failure of all other sources of consolation"

"Prayer is the best response to hatred"

"It is well said that neglected prayer is the birth-place of all evil"

"Prayer is an art which only the Spirit can teach us. He is the giver of all prayer"

"No man can progress in grace if he forsakes prayer"

"He who knows how to overcome with God in prayer has heaven and earth at his disposal"

"Prayer is doubts destroyer, ruin's remedy, the antidote to all anxieties"

Children's corner

"BY HIS STRIPES WE ARE HEALED"

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Juby Anoop, UK

This is a true story about a man who owned a Model T Ford car that broke down on the side of the road. This man knew a lot about cars and especially about this one, so he got to work. He tried several different things, and each time he went back to crank the engine, it still wouldn't start.

Like many of us, he was a little stubborn. Rather than call for help, he kept trying. He adjusted this and that, but nothing worked. The car simply refused to start.

A few minutes later, a large limousine pulled up beside him. An elderly man stepped out and stood watching him quietly for a few moments. Finally, the old man suggested that he adjust a specific part of the engine.

The younger man figured he had tried almost everything else, so he might as well give it a shot -..even though he doubted that this stranger could possibly know more about the car than he did. So he made the adjustment, climbed back into the driver's seat and turned the key. The engine roared to life.

Surprised, he asked the old man, "How did you know what to do?"

The man replied, "My name is Henry Ford and I invented this car".

Just as Henry Ford knew the Model T because he created it, God knows you because He created you. When you feel broken, He is the One who knows exactly how to restore you. Surrender to Him.

Psalms 139:13 says, "For you created my inmost being; you knit me together in my mother's womb". So when you feel lost or incomplete, remember God understands what you are going through and He is able to restore you. ●

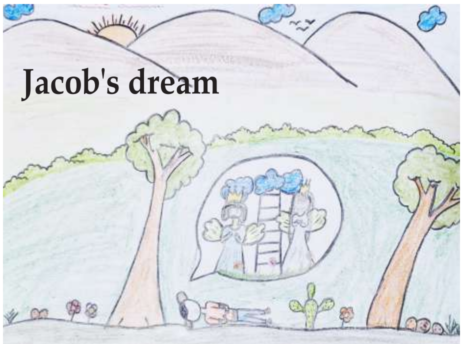

Janessa Juban
Dubai

Abraham
Sacrifices Issac

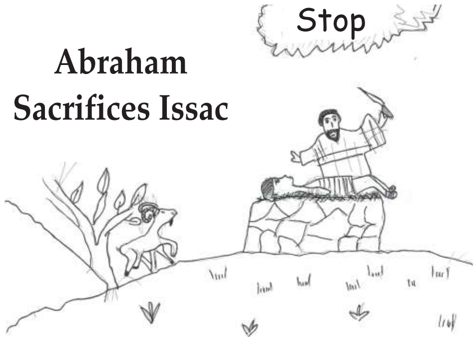

Johan Anoop,
London

Noah's Arc

Lidiya Libin
IPC Kharghar

Jesus healing the blind man

Abiya Renji
Dubai

IN HIS PERFECT TIME

Mebina Alexander Abraham

We count the days, we watch the clock,
We pray for doors with urgent knock;
Yet God unfolds His perfect way,
In silent strength, day after day.

When answers seem to linger long
And waiting feels both hard and wrong,
We must remember, firm and sure,
His perfect plans forever endure.

For God is never late nor slow,
Though to our eyes it may seem so;
Each moment rests within His hand,
Each step unfolds as He has planned.

What feels delayed is not denied,
But shaped by love and wisdom wide;
He works beyond what we can see,
Preparing what is meant to be.

So I will trust, though I must wait,
For He is never wrong nor late;
And when His promise comes to light,
I'll know His timing was just right.

INVITING APPLICATIONS FOR
M.DIV. PROGRAMME (IN-PERSON & ONLINE)

M.Div Programme in association with SABC Bangalore

1. ATA Programme
2. Classes are held every 2nd Saturday, from 10:00 AM to 5:00 PM
3. Medium: English
4. 22 subjects for B.Th graduates (ATA B.Th with B+ grade)
5. Subjects: 32 subjects for Degree holders
6. Class Location: Kalina, Santacruz (E), Mumbai

M.Div (in Pastoral Ministries)

1. Duration: 2 years
2. Programme Mode : Online
3. Class Time: Tuesday, 6:30 PM – 9:30 PM
4. Medium: English & Hindi
5. Qualifications Required :
   Minimum B.Th degree OR 15 years of pastoral ministry experience.
6. Entrance Exam: Entrance exam is mandatory for non-B.Th candidates.

ADMISSIONS OPEN

AGAPE BIBLE INSTITUTE

Agape Centre, Behind Hotel Two Star, Kalina, Santacruz (E), Mumbai.
Phone: 9082004324 / 9022580550

सिद्धता के लिए यत्न

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

कुछ महिने पहले, मैने अपने एक लेख मे बताया था कि हमारा उद्धार परमेश्वर के चुनाव के आधार पर है जैसे की हम परमेश्वर के पास नहीं आये बल्कि परमेश्वर ने स्वयं हमें अपने पास बुलाया है। परमेश्वर ने हमें बुलाया और चुन लिया है (२ पत.१:३-१०)। परंतु अनंत राज्य में प्रवेश करने के लिए हमें अपनी बुलाहट और चुनाव को सिद्ध या पक्का करना है और उसके लिए भली भांति यत्न भी करना है (वचन.१०,११)। परमेश्वर ने बुलाया, चुना, उसकी सामर्थ्य ने सब कुछ दिया जो जीवन और भक्ति से संबंध रखता है, बहुमूल्य और बहुत ही बड़ी प्रतिज्ञाएं भी दी हैं (वचन.३,४,१०) - यह सब परमेश्वर का कार्य है। परंतु मनुष्य को भी सब प्रकार का यत्न करके विश्वास से आगे की प्रक्रिया में बढ़ते जाना है (वचन.४-७,१०)। हम चुना हुआ वंश हैं (१पत.२:९), फिर भी बुलाहट और चुनाव पर हमारा विश्वासयोग्य होना भी अनिवार्य है (प्रकाशित.१७:१४)।

बुलाए हुए बहुत, चुने हुए थोड़े (मती. २२:१–१४)

परमेश्वर ने बारंबार यहूदियों को बुलाया परंतु उन्होंने आना न चाहा। उसने अपने भविष्यद्वक्ताओं को उनके मध्य भेजा परंतु उन्होंने उनकी भी न सुनी, उनका अनादर किया और कुछ को मार डाला। यहूदी जब उस राज्य के लिए योग्य न ठहरे तो परमेश्वर ने हम अन्य जातियों में से बुलाया। जैसे राजा ने अपने उन अतिथियों में से एक मनुष्य को बिना विवाह का वस्त्र पहने देखा और उसे अयोग्य ठहराया, वैसे ही अन्य जातियों में से भी कई बुलाए हुए तो होंगे परंतु चुने हुओं में नहीं। पौलुस भी कहता है कि तू विश्वास से बना रहता है इसलिए अभिमानी न हो परंतु भय मान (रोमियों.११:२०)। इसलिए बुलाए हुए तो बहुत हैं परंतु चुने हुए थोड़े हैं (वचन.१४)।

पहले पिछले, पिछले पहले (मती. १९:३०–२०:१६)

आपने शुरू कहां से और कब किया, महत्वपूर्ण नहीं है परंतु आप खत्म कहां और कैसे करते हैं यह बहुत ही मायने रखता है। हमें अपनी दौड़ पूरी करनी है। कौन कितने साल या कितने दिन या कितने महीने या कितने समय विश्वास में रहा अथवा आपका विश्वास में का समयकाल स्वर्ग राज्य में प्रवेश और अनंत जीवन नहीं ठहराता बल्कि आपकी विश्वासयोग्यता। पतरस का प्रश्न था 'हमें क्या मिलेगा?' यीशु का इस दृष्टांत से यह सिखाना था कि देने वाला दयालु परमेश्वर है। हमें ठेके पर लगे हुए एक मजदूर के समान, मजदूरी के लिए काम नहीं करना जो अंत में सिर्फ अपनी मजदूरी लेकर चला जाए। हमें प्रतिफल के लिए नहीं परंतु जिसने हमें बुलाया और चुना और सेवा दी है उसके प्रति एक विश्वासयोग्यता रखते हुए हमें काम करना है। स्वामी ने पिछलों को पहले मजदूरी दी और फिर पहलों को और दूसरी बात सबको एक ही समान मजदूरी दी है। इसलिए यीशु पतरस से कहना चाहता है, बुलानेवाला और लगानेवाला परमेश्वर है; देने वाला भी परमेश्वर है, वह जिसे जितना चाहे देता है क्योंकि वह दयालु है। तुम्हें बस उसकी बुलाहट में एक सही मन भावना से चलना और काम करना है। इसलिए लिखा भी है, प्राण देने तक विश्वासयोग्य रह तो तू जीवन का मुकुट पाएगा (प्रकाशित.२:१०)।

थोड़े हैं जो जीवन को पहुंचते हैं (लूका. १३:२३–३०; मती.७:१३,१४,२१–२७)

जीवन को पहुंचने वाला फाटक सकेत और मार्ग कठिन है, इसमें बहुत से प्रवेश करना चाहेंगे परंतु न कर सकेंगे। हर एक 'हे प्रभु! हे प्रभु!' कहने वाला स्वर्ग के राज्य में प्रवेश न करेगा, परंतु वही करेगा जो स्वर्गीय पिता की इच्छा पर चलता और यीशु की बातों को मानता है। परंतु कुकर्म करने वाले उस राज्य से जिसे परमेश्वर ने अपने लोगों के अनंत निवास के लिए बनाया है, बाहर रहेंगे और अनंत पीड़ा में दंडित किए जाएंगे। लूका के आधार पर, परमेश्वर के राज्य में दो वर्ग के लोग होंगे । एक तो अब्राहम, इसहाक, याकूब और भविष्यद्वक्ता; दूसरा पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण से लोग यानी अन्यजाति जो यीशु के पीछे हो लिए हैं। परंतु एक और वर्ग है जो प्रवेश करना चाहेंगे पर न कर पाएंगे। इसलिए यीशु भी कहते हैं कि सब प्रकार का यत्न करें कि हम परमेश्वर के राज्य में प्रवेश कर पाएं। इसलिए शिष्यों ने भी यीशु से पूछा, हे प्रभु, क्या उध्दार पाने वाले थोड़े हैं? (लूका.१३:२३) और फिर किसका उध्दार होगा (मती.१९:२३-२५)। पवित्र शास्त्र कहता है, जो रात दिन उसकी दुहाई देते रहते हैं.. परमेश्वर तुरंत उनका न्याय चुकाएगा। तोभी मनुष्य का पुत्र जब आएगा तो क्या वह पृथ्वी पर विश्वास पाएगा (लूका.१८:७,८)। कई लोग यही आवाज सुनेंगे, मैं तुम्हें नहीं जानता (मती.७:२१-२३; २५:११-१२; लूका.१३:२५-२७)।

बने रहना

परमेश्वर के राज्य में प्रवेश करने के लिए हमें पूर्ण परिवर्तित मनुष्य होना है। हमें कई प्रकार के दर्द, दु:ख और संभाल से जाना होगा। याकूब के समान प्रार्थना में यत्न करना होगा। पाप और शैतान से लड़ना होगा। क्रूस उठाकर स्वयं का इनकार करना होगा। इसलिए प्रेरित भी कलीसिया को उपदेश दिया करते और समझाते रहते थे कि तन मन लगाकर प्रभु से लिपटे रहो (प्रेरितों.११:२३), परमेश्वर के अनुग्रह में बने रहो (१३:४३), विश्वास में बने रहो क्योंकि हमें बड़े क्लेश उठाकर परमेश्वर के राज्य में प्रवेश करना होगा। (१४:२२)। और यह भी कि इस्राएलियों को देख, परमेश्वर की कृपा और कड़ाई को जानो। जो गिर गए उन पर कड़ाई परंतु तुझ पर कृपा यदि तू उसमें बना रहे (रोमियों.११:२२)। जैसे कि हमने ऊपर देखा कि प्राण देने तक विश्वासयोग्य रहना आवश्यक है। पवित्र शास्त्र हमें प्रभु और उसके उपदेशों और उसकी इच्छा पर 'बने रहने' की शिक्षा देता है। पवित्र शास्त्र में विशेष कर प्रेरित यूहन्ना जिसने अपने सुसमाचार और अपने खतों में भी 'बने रहने' शब्द का बारंबार उपयोग किया है। हमें आगे बढ़ना है और बने रहना है। हम प्राप्त कर नहीं चुके परंतु प्राप्त करने के लिए आगे दौड़े जा रहे हैं। ■

വെളിച്ചത്തെ തടയുന്ന ശക്തികൾ

പാസ്റ്റർ ബാബു ചെറിയാൻ

“വിളക്ക് കൊളുത്തിയിട്ട് ആരും അതിനെ പാത്രംകൊണ്ട് മൂടുകയോ കട്ടിലിൻ കീഴെ വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന് തണ്ടിന്മേലത്രേ വയ്ക്കുന്നത്” (ലൂക്കോ. 8:16)

വിളക്കു കൊളുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് കട്ടിലിന്റെ കീഴെ വയ്ക്കാറുണ്ട്. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ചുമരിൽ പിടിപ്പിക്കുന്ന അലമാരകളോ സൗകര്യങ്ങളോ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് വിളക്ക് അണച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കട്ടിലിന്റെ അടിയിലേക്ക് കയറ്റി വയ്ക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ ഇടയിലോ അടിയിലോ വച്ചെന്നോർത്ത് ദോഷമില്ല. എന്നാൽ കൊളുത്തിയ വിളക്ക് കട്ടിലിന്റെ അടിയിൽ വച്ചാൻ നിമിഷങ്ങൾക്കകം കട്ടിൽ ചമ്പലായി മാറും. പാത്രം കൊണ്ടോ പറ കൊണ്ടോ മൂടിയാൽ അണഞ്ഞുപോകും സംശയമില്ല. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് വിളക്ക് കത്തിച്ച് പറയുടെ കീഴിലല്ല, തണ്ടിന്മേലത്രേ വയ്ക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അനുദിനം ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ടിയും വ്യാപാരത്തിനു വേണ്ടിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രമാണ് പറ. ഭക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും വിളമ്പുവാനും ഭക്ഷിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രമാണ്. പാത്രമെന്നുള്ളത് അർത്ഥമാക്കുന്നത് അനുദിന ജീവിത വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഏർപെട്ട് നമ്മുടെ വെട്ടം മറയപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കട്ടെ.

കട്ടിൽ വിശ്രമത്തെ കാണിക്കുന്നു. ആനന്ദത്തെ കാണിക്കുന്നു. ലൗകിക സന്തോഷത്തെയും കാണിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യന് ആവശ്യമാണ്. പറ ആവശ്യമാണ്, പാത്രം ആവശ്യമാണ്, കട്ടിൽ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ എന്നെയും നിങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ദൈവ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുന്നതിനു തടസ്സമായി ഈ സുഖജീവിതവും ആഡംബര ജീവിതവും ആർഭാടജീവിതവും ധനമോഹിയും സ്ഥാനമോഹവും നമ്മെ അതു കീഴടക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് ഈ പുതുവർഷത്തിൽ മാനസാന്തരം ആവശ്യമാണ്. നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവ ഉദ്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ളതായി നമുക്ക ഈ വചനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രകാശത്തെ തടയുന്ന ഘടകങ്ങളെ നമുക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാം. പക, പിണക്കം, വൈരാഗ്യം, അസൂയ, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, ആർഭാട ജീവിതം, സ്ഥാനമോഹം, മത്സര സ്വഭാവം ഇങ്ങനെ അനേക കളകൾ, മുള്ളുകൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വളരുന്നതിനാൽ സർവ്വശക്തനായവൻ നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്ന പദ്ധതി പലപ്പോഴും നടക്കാതെ പോകുന്നു. വിളക്ക് കത്തിച്ച് തണ്ടിൻമീതെ വയ്ക്കണം.

> **നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം മുഴുവനായി ശോഭിക്കണം അത് നിങ്ങളുടെ മക്കൾ കാണണം, നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാർ കാണണം, നിങ്ങളുടെ ദേശം കാണണം, നിങ്ങളുടെ സഭ കാണണം**

ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ വെളിച്ചങ്ങളാണ്. സൂര്യന്റെ തേജസ് വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ് വേറെ, നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസുകൊണ്ട് ഭേദമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ ആകാശത്തു കാണുന്ന എല്ലാ നക്ഷത്രവും വ്യത്യസ്ഥങ്ങളാണെന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു. ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും വ്യത്യസ്ഥരാണ്. മാത്യുവിനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗമല്ല മർക്കോസിനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം, ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും കുറിച്ചുള്ള ഉപയോഗമല്ല മേരിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപയോഗം. ഈ മൂന്നുപേരെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയല്ല ഡേവിഡിനെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിനുള്ളത്. ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയല്ല ഏലിയാവിനെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിനുള്ളത്, അതേ സഹോദരാ, നിങ്ങൾ വ്യത്യസ്ഥനാണ്. നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം വ്യത്യസ്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ മക്കൾ കാണണം. നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാർ കാണണം, നിങ്ങളുടെ ദേശം കാണണം, നിങ്ങളുടെ സഭ കാണണം. നമ്മുടെ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണ്ടിടത്ത് തടസ്സമായിട്ടുള്ള എല്ലാ ചിന്തകളെയും എല്ലാ സ്വഭാവ വൈകല്യങ്ങളെയും കണ്ടെത്തി നിർവീര്യമാക്കി വെളിച്ചം അധികമായി ശോഭിക്കുവാൻ ഈ പുതുവർഷത്തിൽ നമുക്കൊരു ആഗ്രഹമുണ്ടാകട്ടെ, വെളിച്ചത്തെ തടയുന്നത് ആരായാലും എന്തായാലും അതിനെ നമുക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാം, പറിച്ചുമാറ്റാം, ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ●

സുവാർത്തയിലേക്കു രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു

ഐപിസി മഹാരാഷ്ട്രാ സ്റ്റേറ്റിലെ എല്ലാ ദൈവ ദാസന്മാരിൽ നിന്നും ദൈവമക്കളിൽ നിന്നും സുവാർത്തയിലേക്ക് മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ, ചെറുകഥകൾ, പദ്യങ്ങൾ, ഭാവനകൾ, ഡ്രോയിംഗ്സ് എന്നിവ താഴെ കാണുന്നു വിലാസത്തിൽ അയച്ചു തരിക.

EVG. VARGHESE KOLLAKOMPIL
A-702, Railview Co-op. Hsg. Soc. Ltd., New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089 • Mob.: 9821332273

പണ്ഡിത രമാഭായിയും
മുക്തി ഉണർവ്വിന്റെ പ്രസക്തിയും

പാസ്റ്റർ വി.പി. ഫിലിപ്പ്

ഭാരതത്തിലെ ആധുനിക ഉണർവ്വ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചരിത്രമാരംഭിക്കുന്നത് 1905 ജൂൺ 29-ന് മുക്തി മിഷനിലുണ്ടായ പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ചയോടെയാണ്. ഇതിനു മുമ്പ് ഇന്ത്യയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ച ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. എഴുതപ്പെട്ട ഭാരത ഉണർവ്വ് ചരിത്രത്തിൽ മു ക്തി ഉണർവ്വ് വളരെയധികം പ്രാധാന്യതയോടെ കുറിക്കപ്പെട്ടു. സാജു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ മുക്തി മിഷനിലെ പരിശുദ്ധാത്മ ഉണർവ്വിന്റെ പ്രത്യേകത അതിന്റെ ഭാരതീയ അടിസ്ഥാനമാണ്.

മുക്തി മിഷനിലെ ഉണർവ്വിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് പണ്ഡിത രമാഭായി ആണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക സാമൂഹിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ അവരുടെ സേവനം അതുല്യമായിരുന്നു ഒരു വിധവ ദൈവകരങ്ങളിൽ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു എന്ന് വരച്ചു കാട്ടുന്നതാണ് അവരുടെ ജീവിതം.

പണ്ഡിത രമാഭായി

സാമൂഹ്യസേവനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമായി ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമായി ശിരസ്സാ വഹിച്ച ഒരു ഭക്തയായിരുന്നു പണ്ഡിത രമാഭായി. ‘ത്യജിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മാതാവ് ’ എന്ന അപരനാമത്തിൽ അവർ ഭാരതമൊട്ടാകെ അറിയപ്പെടുന്നു. ശാരദ സദനം, മുക്തി മിഷൻ എന്നീ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്ഥാപകയുമാണ് പണ്ഡിത രമാഭായി. സമൂഹം പുറന്തള്ളിയവർ, മർദ്ദിതർ, പട്ടിണിക്കോലങ്ങൾ, അനാഥർ, വിധവമാർ എന്നിവർക്ക് വേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചു. എബ്രായ ഭാഷയിലും യവന ഭാഷയിലും തനിക്ക് അഗാധ പാ ണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സുവിശേഷീകരണത്തെ പണ്ഡിത രമാഭായി പുതിയ പാന്ഥാവിലെത്തിച്ചു.

തന്റെ ജനനം ഒരു വനത്തിലായിരുന്നു. രമയുടെ പിതാവായ ആനന്ദശസ്ത്രി ദീർഘനാളത്തെ ബ്രഹ്മചര്യക്ക് ശേഷം 40-ാം വയസിൽ ലക്ഷ്മീഭായിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. വിവാഹാനന്തരം 13 വർഷം മൈസൂരിലെ ഒരു ഘോരവനം താമസത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്ക് 9 വയസ് മാത്രമായിരുന്ന പ്രായം. പതിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ ദമ്പതികൾക്ക് ആറു മക്കൾ ജനിച്ചു. ആദ്യത്തെ മൂന്നുപേരും ശൈശവത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചു. തുടർന്ന് കൃഷ്ണഭായി എന്ന മൂത്ത സഹോദരിക്കും, ശ്രീനിവാസ് ശാസ്ത്രി എന്ന മൂത്ത സഹോദരനും ശേഷം രമാഭായിയും ശേഷിച്ചു. രമയ്ക്ക് ആറുമാസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ മുതൽ ആനന്ദശാസ്ത്രി തന്റെ കുടുംബവുമായി പരദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ചെറിയ ഒരു ചൂരൽ കുട്ടയിലാണ് ശിശുവായ രമയെ എടുത്തു കൊണ്ട് പോയത്.

ആനന്ദശാസ്ത്രി തന്റെ ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും സംസ്കൃതം പഠിപ്പിച്ചു. രമ മുതിർന്നുവന്നതോടെ സംസ്കൃതത്തിൽ കവിതകൾ രചിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു.

1876-ൽ തെക്കൻ ഭാരതത്തിൽ കഠിനമായ ക്ഷാമം പടർന്നു പിടിച്ചു. ആനന്ദശാസ്ത്രിയും കുടുംബവും ക്ഷാമത്തിനിരയായി. ജാതി പരിമിതികൾ മറ്റ് ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും അവരെ വിലക്കി. കൈവശമുള്ള സ്വത്ത് മുഴുവൻ തീർന്നു. 1874-ൽ ആനന്ദശാസ്ത്രി യും ലക്ഷ്മീഭായിയും മരിച്ചു. 1878-ൽ രമ കൽക്കട്ടയിലെത്തി അവർ ബുദ്ധിമതിയും കഴിവുറ്റ നേതൃത്വ പാടവവുമുള്ള സ്ത്രീയായി വളർന്നിരുന്നു.

കൽക്കട്ടയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതോടെ വനിതകൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി താൻ സമയം നീക്കിവച്ചു. അവരുടെ സംസ്കൃത പാണ്ഡിത്യം കൽക്കട്ടയിലെ പണ്ഡിത സദസ്സിനെ തെല്ലൊന്നുമല്ല അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത്. കൽക്കട്ട സർവ്വകലാശാലയിലെ നിയമ നിർമ്മാണ സഭയിൽ ഹാജരാകുവാൻ രമയ്ക്ക് ഉത്തരവ് കിട്ടി. അവിടെ തടിച്ചു കൂടിയ മഹാ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സദസ്സിൽ വച്ച് രമക്ക് ‘പണ്ഡിത സരസ്വതി’ എന്ന ബഹുമതി നൽകി.

1880 ജൂൺ 13-ാം തീയതി ബംഗാളിയായ ബാബു ബിപിൻ ബിഹാരി ദാസ് മെദ്ഹാവിയുമായി തന്റെ വിവാഹം നടന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മസമാജത്തിലെ ഒരു വിശ്വാസിയായിരുന്നു. ഇരുവർക്കും ഹിന്ദി മതാചാരങ്ങളോട് വിരക്തി തോന്നിയതതിനാൽ ബ്രാഹ്മണ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അതിൽ എതിർപ്പുണ്ടായത് സ്വാഭാവികം. 1881 ഏപ്രിൽ 15-ാം തീ യതി ഈ ദമ്പതികൾക്ക് ‘മനോരമ’ എ ന്ന ഒരു പുത്രി ജനിച്ചു. 1880-ൽ ബിപി ന്റെ പുസ്തക ശേഖരങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു സംസ്കൃത പുതിയനിയമം രമാഭായി കണ്ടെടുത്തു. അത് അവർ പലവട്ടം വാ യിച്ചു. അത് ജീവിതത്തിലൊരു വഴിത്തിരിവായി ത്തീർന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവി നെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. മിസ് ഹർഫോർഡ് എന്ന മിഷണറി വനിതയുമായുള്ള ബന്ധം ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതി നും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകുന്നതിനും അവ രെ സഹായിച്ചു.

1882 ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി ഭർത്താവ് മരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് രമാഭായി മകളുമായി മെയ് 31-ന് പൂനെയിൽ എത്തി. പിതാവും, മാതാവും, സഹോദരനും, സഹോദരിയും ഭർത്താവും നഷ്ടപ്പെട്ട രമയുടെ ഏക ആശ്രയം മകൾ മാ ത്രമായി. ഒരു വിധവയായതിനാൽ വിധവയുടെ മാനസികാവസ്ഥ എപ്രകാരമാണെന്ന് വ്യക്തമായി അവർ മനസ്സിലാക്കി. വിധവകളായ സ്ത്രീകളെ പുനരുദ്ധീകരിക്കുന്നതിലായി പിന്നീട് അവരുടെ ശ്രമം. 1882-ൽ ആദ്യ മഹിളാ സമാജം പൂനെയിലും ബോംബെയിലും ഉടലെടുത്തു. തുർന്ന് മഹാരാഷ്ട്ര മുഴുവനായി ആ പ്രസ്ഥാനം വ്യാപിച്ചു.

1883 ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതി

രമാഭായി പുത്രി മനോരമയോടൊപ്പം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും അമേരിക്കയിലേക്ക് കപ്പ ൽ കയറി. മൂന്ന് വർഷത്തിനു ശേഷം 1889 ഫെബ്രുവരിയിൽ കൽക്കട്ടായിൽ തിരിച്ചു നടന്നു.

1888-ൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ദി ഹൈ കാസ്റ്റ് ഹിന്ദു വിമൺ' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തന്റെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലത്തിൽ സ്ത്രീ വി വേചനത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനം നൽകി. ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മറ്റും ദേവദാസികളായി സേവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിലേക്ക് താനിറങ്ങിച്ചെന്നു. സതി സമ്പ്രദായം തെല്ലൊന്നുമല്ല ചൊടിപ്പിച്ചത്. സ്ത്രീകൾക്ക് വേണ്ടി മുഴങ്ങിയ സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദം ഭാരതം ശ്രവിക്കുന്നത് ആദ്യമായിരുന്നു. അഗതികളും, വിധവമാരും പുറം തള്ളപ്പെട്ടവരുമായ സ്ത്രീകൾക്ക് വേണ്ടി രമാഭായി 'ശാരദാ സദനം' ആരംഭിച്ചു. ശാരദാ സദനത്തിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് തൊഴിൽ പരിശീലനവും അവർ നൽകി. ചുരുങ്ങിയ നാൾകൊണ്ട് സ്വന്തകൈകൊണ്ട് അദ്ധ്വാനിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ രമാഭായി അവരെ പ്രാപ്തരാക്കിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. ആരെയും ക്രിസ്ത്യാനിയാകുവാൻ അവർ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതവും സംസാരവും എപ്പോഴും ക്രിസ്തുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനെ അനേകർ യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുവാനിടയായി. ശാരദാസദനം അപര്യാപ്തമായ നിലയിൽ പ്രവർത്തനം വ്യാപരിപ്പിച്ചു. പൂനെക്കടുത്തുള്ള ഖേഡ്ഗാവ് എന്ന സ്ഥലത്ത് രമാബായി കുറച്ച് സ്ഥലം വാങ്ങി. ശാരദ സദനത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ അതിനേക്കാൾ സൗകര്യപ്രദ മായ കെട്ടിടം പണി കഴിപ്പിച്ചു. അതിന് 'മുക്തി മിഷൻ' എന്ന് പേരിട്ടു. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് അവർ പൂർണ്ണബോധമുള്ളവളായിരുന്നു.

ജാതിവ്യവസ്ഥയെ രമാഭായി നഖ നിഖാന്തം എതിർത്തു. സഭക്കകത്തുള്ള പല ആചാരങ്ങളെയും രമാഭായി എതിർത്തു. അതിനാൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ നിന്ന് സഭ അവരെ കുറെ കാലത്തേക്ക് മാറ്റി നിർത്തി യേശുക്രിസ്തു വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ രക്ഷകനും, ആഗോള വിമോചകനുമാണെന്ന് താൻ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. ജോൺ പേറ്റൺ, ഹഡ്സൺ ടെയ്‌ലർ തുടങ്ങിയ പലരുടെയും ജീവിത ശൈലിയും ത്യാഗമനോഭാവവും അവരുടെ ജീവിതത്തെ വളരെയേറെ സ്വാധീനിച്ചു.

രമാഭായിയുടെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലം വളരെ വിശാലമായിരുന്നു. തെരുവിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ, വിധവകൾ, വൃദ്ധ മാതാപിതാക്കൾ, അവിഹാഹിതരായ മാതാക്കൾ എന്നിവരെയും താൻ ദത്തെടുത്തു. അനാഥരും, വിധവമാരും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭാരമായി മാറി. എവിടെയും എപ്പോഴും ഓടിയെത്തുന്ന രമാഭായി 'ത്യജിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മാതാവ്' എന്ന പേരിൽ ഖ്യാതി നേടി.

ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയ നവോത്ഥാനത്തിനായി അവർ വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചു പലപ്പോഴും, ഉപവസിച്ചു. വില്യ കേറിയുടെ സന്ദേശം - ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വൻകാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക. ദൈവത്തിന് വേണ്ടി വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക. തന്നെ വളരെ സ്വാധീനിച്ചു. 1905-ൽ പൂനെ മുക്തി മിഷനിൽ വൻ പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവാഹമുണ്ടായി. പൂനെയിലും ബോംബെയിലും ഉണർവ്വ് യോഗങ്ങൾ നടത്തി. മുക്തി മിഷനിൽ പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയാൽ അന്യഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത് രമാഭായി കേട്ടു. ഒരിക്കൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കേട്ട് രമാഭായി അത്ഭുതപരതന്ത്രയായി.

രമാഭായിക്ക് ഹീബ്രു, യവന ഭാഷകൾ വളരെ പരിചിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മറാഠിയിലേക്ക് തിരുവചനം മൂലഭാഷയിൽ നിന്ന് തർജ്ജമ ചെ യ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. 1900 ജൂൺ മു തൽ 1905 വരെ താൻ അതിനായി അ ശ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്തു. 1907-ൽ മറാഠി ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ദൈവവചനം ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രേ രിതമായി എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. 'പവിത്രശാസ്ത്ര' എന്ന പേരിലാണ് തർജ്ജിമ ചെയ്ത മറാഠി ബൈബിൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. മുക്തി മിഷനിലെ പ്രസ്സിൽ അവിടുത്തെ അന്തേവാസികളായ സ്ത്രീകളാണ് ഈ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളും ചെയ്തത്. 1715 പേജുകളുണ്ടായിരുന്നു. വനിതകളുടെ മാത്രമായി ഒരു പ്രസ് ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായിരുന്നു. എബ്രായ - മറാഠി വ്യാകരണം എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം രമാഭായി അവിടെ തയ്യാറാക്കി.

ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി അത്യാവശ്യമാണവർ വിശ്വസിച്ചു. രോഗശാന്തിയിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചു. 1921 ജൂലായ് 21-ാം തീയതി മിറാജ് മിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് തന്റെ പുത്രി മനോരമ ഭായി 40-ാം വയസ്സിൽ മരണമടഞ്ഞു.

കിന്റർ ഗാർട്ടൻ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി, ശാരദ സദനം, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള കോളജുകൾ, ബൈബിൾ സ്കൂൾ, അന്ധവിദ്യാലയം, വയോജന വിദ്യഭ്യാസ കേന്ദ്രം, വ്യവസായപരമായി കാ ര്യങ്ങൾ, പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂൾ, ആ ശുപത്രി, ആരാധനാലയങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഈ മഹൽവ്യക്തി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുപ്പത്തഞ്ചോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രമാഭായി രചിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് - മറാഠി ഒത്തു വാക്യങ്ങൾ, കൊസ്ഗാവ് ചരിത്രം, ഹീബ്രു-മറാഠി ഗ്രാമർ, മുക്തി പ്രയർ ബെൽ, ഉന്നതജാതി-ഹിന്ദു വനിത, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം, മറാഠി ബൈബിൾ, മറാഠി പു തിയനിയമം, ഐക്യനാടുകളിലെ ജനങ്ങൾ, ആത്മകഥ എന്നിവ അവയിൽ ചിലത് മാത്രം.

നാരായണ വാമന തിലക് എന്ന ക്രി സ്തീയ കവി രമാഭായിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് 'രമാഭായിയുടെ അതുല്യ ജീവി തം പരമോന്നതമായ ഇതിഹാസ മഹാകാവ്യം ആയിരുന്നു. ബുദ്ധി ജീവികളിൽ അതുല്യശക്തി കരഗതമാക്കിയ മഹാശയയായിരുന്നു അവർ. ജന്മനായുള്ള സ വിശേഷ ഗുണവും ദൈവസിദ്ധമായ വൈദഗ്ദ്യവും അവരിൽ ഇടകലർന്നിരുന്നു. ലൌകീക പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് അവർ അതീതയായിരുന്നു. അവർ ഒരത്ഭുത പ്രതിഭാസമായിരുന്നു'.

പുത്രിയുടെ മരണത്തോടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായി രമാഭായി ക്ഷീണിച്ചു. വിശ്രമരഹിതമായ ജീവിതം തന്നെ തളർത്തി. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങേണ്ടി വന്നു. ഏകദേശം 2000-ത്തോളം അന്തേവാസികൾ അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പുത്രി മനോരമ മരിച്ചതിന്റെ തൊട്ടടുത്ത വർഷം 1922 ഏപ്രിൽ 22-ാം തീയതി 66-ാം വയസ്സിൽ രമാഭായി ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു.

മുക്തി ഉണർവ്വ്

1905 ജൂൺ 29-ന് ഒരു സീനിയർ പെ

ൺകുട്ടിയിലാണ് ഉണർവ്വുണ്ടാകുന്നത്. ആത്മീക ഉണർവ്വിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് രമാഭായി തന്റെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

എഴുപത് കുട്ടികൾ രമാഭായിയോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുവാനാരംഭിച്ചു. ജൂൺ മാസമായപ്പോഴേക്കും 550 ആളുകൾ പ്രാർത്ഥനക്കായി കൂടി. ജൂൺ 29 പുലർച്ചെ മൂന്നരയ്ക്ക് അഗ്നിനാവുകൾ അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അടുത്ത ദിവസം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ വന്ന് യോഹന്നാൻ 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നും രമാഭായി ചില വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മപകർച്ചയുണ്ടായി. ഉച്ചത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയാലും കരച്ചിലിനായും പരിസരം നിറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥ ഉണർവ്വിന്റെ സവിശേഷതകൾ അവിടെ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

പാപബോധമുള്ളവരായി പലരും നിലത്തുവീണ് കരഞ്ഞു. ഉണർവ്വ് പ്രാപിച്ചവർ സുവിശേഷവുമായി അടുത്ത ഗ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. പൂനെയിലും, ബോംബെയിലും ഉണർവ്വ് യോഗങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടു. 1910-ൽ ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷണറി വനിതയായ ആലീസ് ഈവിലിൻ (ലൂസിന്) മുക്തിയിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധാത്മ അനുഭവമുണ്ടായി.

മുക്തി ഉണർവ്വിന്റെ പ്രസക്തി

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഭാരതത്തിലെ സ്വദേശിയമായൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രാർത്ഥനാ നിരതരായ വ്യക്തികൾക്കിടയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാ അനുഭവം എന്ന നിലയിൽ മുക്തി ഉണർവ്വ് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീട് മുക്തി മിഷൻ സന്ദർശിച്ച വി.എം. മാത്യു ഇങ്ങനെയെഴുതി 'അസൂസ ഉണർവ്വുണ്ടാകുന്നത് 1906 ലാണ്. യൂറോപ്പിലും, തെക്കേ അമേരിക്കയിലും ആഫ്രിക്കയിലും, റഷ്യയിലും അതേ കാലഘട്ടത്തിലോ അതിന് ശേഷമോ ആണ് ഉണർവ്വ് പടർന്ന് പിടിച്ചത്. എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് 1905-ൽ തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ചയുണ്ടാകുകയും ഉണർവ്വ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് എത്ര പ്രസക്തമാണ്.'

ഒരു സ്ത്രീയുടെ നേതൃത്വമാണ് മുക്തിമിഷനിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുത.

ടൊപ്പേക്കയിലെ ബെഥേൽ ബൈബിൾ സ്കൂളിൽ 19 വയസുകാരിയായ അഗ്നസിൽ പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ച ഉണ്ടായതുപോലെ ഇവിടെയും ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ് ആദ്യമായി അന്യഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത്. വചനധ്യാനം, പാപബോധം, കരച്ചിൽ, സുവിശേഷീകരണം തുടങ്ങിയ ഉണർവ്വിന്റെ സവിശേഷതകൾ, മുക്തി മിഷൻ ഉണർവ്വിനുണ്ടായിരുന്നു.

മുക്തിമിഷൻ പിന്നീട്

പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ചയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച മുക്തിമിഷൻ പിന്നീട് ആ അനുഭവത്തിൽ നിലനിന്നില്ല. മുക്തി മിഷന്റെ പ്രവർത്തനം ഇന്നുമുണ്ടെങ്കിലും സാമൂഹ്യ ജീവകാരുണ്യ രംഗത്താണ് അവരുടെ ശ്രദ്ധ. പണ്ഡിത രമാഭായി നിരവധി സാമൂഹിക-ജീവകാരുണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന്, പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ചയെക്കുറിച്ചോ അന്യഭാഷയെക്കുറിച്ചോ ഏതെങ്കിലും പഠനം അവിടെയില്ല. എങ്കിലും പണ്ഡിത രമാഭായിയുടെയും മുക്തിമിഷന്റെയും പ്രാധാന്യം ഉണർവ്വിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അവഗണിക്കാനാവില്ല. ●

HEBRON BIBLE COLLEGE

ESTABLISHED IN 1992

Vision :
Light up the villages of Maharashtra through living word.

Fully owned and managed by IPC Maharashtra State

- Diploma in Theology (D.Th)
  Hindi Medium - 2 Years full time course.
- Food and accommodation free
- Day scholars are indeed permitted from in and around Panvel

33 Years of God's Faithfulness

Pr. P.M. Cherian	Pr. K.M. Varghese	Pr. K.A. Mathew	Evg. Varghese Kollakompil
President	*Vice-President*	*Secretary)*	*Administrator*
9665064190	9822112368	9004053473	9821332273

HEBRON BIBLE COLLEGE, 301-302 , IPC Bhavan, Survey No. 164,
Plot No. 34-35, Usarli Khurd, Panvel - 410 206.

അടിയൊഴുക്കുകൾ-10

ഒരു പലായനവും പരിണിത ഫലവും...!!!

- Part III -

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

അപ്പത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെ അപര്യാപ്തകൾ കെട്ടടങ്ങി. ബെത്‌ലഹേമിൽ നിന്നുയർന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്കും നെടുവീർപ്പുകൾക്കും വിരാമം കുറിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം ദേശത്തെ സന്ദർശിച്ച് ആഹാരം കൊടുത്തു.

അൽപ്പ നാളത്തേക്ക് കഷ്ടതയും പരിശോധനയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ഭാരിച്ച ദു:ഖങ്ങളോ സാമ്പത്തിക സമ്മർദ്ദങ്ങളോ ശാരീരിക പ്രത്യാഘാതങ്ങ ളോ അസഹനീയമായ അനുഭവങ്ങളോ ബെത്‌ലെഹെമിൽ സംഭവിച്ചില്ല. ക്ഷാമത്തിൽ ആരും മരിച്ചില്ല. വസ്തു വകകൾക്കോ ആടുമാടുകൾക്കോ മൃഗസമ്പത്തിനോ നഷ്ടമോ കേടുപാടുകളോ സംഭവിച്ചില്ല.

എന്നാൽ മോവാബിലെ സ്ഥിതി അതായിരുന്നില്ല. നോവോമിയുടെ കുടുംബത്തിൽ അടിക്കടി ദുരന്തങ്ങൾ അരങ്ങേറി. ശാരീരിക മാനസ്സീക സമ്മർദ്ദങ്ങൾ നോവോമിയെ വേട്ടയാടി. മോവാബിന്റെ മണ്ണിൽ ഭർത്താവും രണ്ടു പുത്രന്മാരും അന്ത്യവിശ്രമം കൊണ്ടു. ആരാലും ഗൗനിക്കപ്പെടാതെ അവരുടെ സംസ്കാരം നടന്നു.

ബെത്‌ലെഹേമിൽ എത്ര പ്രമാദമായി മതപുരോഹിതന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയനുഭവിച്ചും യഹൂദ സംസ്ക്കാരമനുസരിച്ചും അന്ത്യസംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷകൾ നടക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

എന്നാൽ യാതൊരു ആരാവാരങ്ങളുമില്ലാതെ മത പുരോഹിതന്മാരോ ആത്മീയശുശ്രൂഷകളോ പങ്കെടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ മോവാബിന്റെ മണ്ണിൽ അവരെ സംസ്ക്കരിച്ചു.

അവരുടെ ശവകുടീരങ്ങളിൽ കണ്ണീർ വീഴ്ത്തുവാൻ ആരുമുണ്ടായില്ല. ആരും അശ്രു പുഷ്പങ്ങളർപ്പിച്ചില്ല. ഇതിനോടകം ബെത്‌ലഹേമിലെ കുടുംബങ്ങളിലെ നിഷ്ക്രീയമായ അടുപ്പുകൾ പുകയാൻ തുടങ്ങി. അടുക്കളയിൽ നിന്നും രുചികരമായ വിഭവങ്ങളുടെയും ഭക്ഷണത്തിന്റെയും മനം മയക്കുന്ന ഗന്ധം ചുറ്റുപാടും പരന്നു. പുക മേലോട്ട് ഉയർന്നു.

ദൈവീക സംരക്ഷണം അനുഭവിച്ചവർ അപ്പം ഭക്ഷിച്ച് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. ബെത്‌ലെഹേമിൽ സമൃദ്ധമായി ആഹാരം ലഭിച്ചു തുടങ്ങി എന്ന വാർത്ത മോവാബിൽ കാട്ടു തീ പോലെ പരന്നു.

തങ്ങളുടെ ദേശത്ത് ആഹാരം ലഭിച്ചെന്ന വാർത്ത നോവൊമിയിൽ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ അലകളുയർത്തി.

അവൾ ബേത്‌ലെഹെമിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാനാഗ്രഹിച്ചു. ഒരു കാറ്റിന് ഒരു വശത്തേക്കും അടുത്ത കാറ്റിന് മറുവശത്തേയ്ക്കും പോകുന്ന കരിയിലപോലെ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ ഇരുമനസ്സുള്ളവളായി നോവോമിയുടെ ഹൃദയം ചാഞ്ചാടി നടന്നു. ഒരിടത്തും തൃപ്തി വരാതെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞുഴലുന്നവരെപ്പോലെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മറുകണ്ടം ചാടി നടക്കുന്നവരുടെ പ്രതിനിധിയാണ് നവോമി.

ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സഭയിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആരുടെയെങ്കിലും വാക്കിനെ പ്രതി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നിമിത്തം പ്രശ്ന പരിഹാരം തേടി തെക്കും വടക്കും നോക്കാതെ സമീപത്തുള്ള സഭകളിൽ മറുകണ്ടം ചാടിപ്പോകുന്ന നിരവധി പേരുണ്ട്. കുറച്ചു നാൾ കഴിയുമ്പോൾ അവിടെ എന്തെങ്കിലും മുറുമുറുപ്പോ അസ്വാരസ്യങ്ങളോ പ്രശ്നങ്ങളോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവിടെ നിന്നും ചാടി മറ്റൊരു കൂട്ടായ്മയിൽ പോകാനും ഇത്തരക്കാർ മടിക്കാറില്ല. വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള സൗന്ദര്യപിണക്കങ്ങളുണ്ടായാൽ വിട്ടു വീഴ്ചക്ക് തയ്യാറാകാതെ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നവരുണ്ട്. സ്വന്തം വീട്ടിലോ വാടക വീട്ടിലോ താമസിച്ചാലും വേണ്ടില്ല ഒത്തു തീർപ്പിന് ഇവർക്ക് യാതൊരു താൽപ്പര്യവുമില്ല. സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ളവരുടെ പിന്തുണയും സ്വയം കാലിൽ നിൽക്കാനുള്ള ത്രാണിയും സ്വന്തമായി ജോലി ഉള്ളവരുമാണ് ഇത്തരം സഹസങ്ങൾക്ക് മുതിരുന്നത് എന്നത് മറ്റൊരു വിരോധാഭാസം.

സമൂഹമോ സഭയോ അവർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സംസ്ക്കാരവും ജീവിതനിലവാരവും തരം താണതും വ്യത്യസ്തവുമായിരിക്കും. വിട്ടുവീഴ്ച മനോഭാവം ഇല്ലാത്ത ഇവർ മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾക്ക് വില കൽപ്പിക്കാത്തവരും ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാത്തവരുമാണ്. തന്നിമിത്തം അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ദുരന്തങ്ങളും ഏറെയാണ്.

ഇവിടെ നവോമിക്ക് സംഭവിച്ചതും ഒരർത്ഥത്തിൽ ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ്. അവൾ ബേത്‌ലഹെമിലേക്ക് മടങ്ങി വരാൻ തയ്യാറെടുത്തു. മരുമക്കളെ ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും ഇനിയുള്ള ജീവിതം ഏകയായി ജീവിച്ചു തീർക്കാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി വേറൊന്നായിരുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പല വിചാരങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ യഹോവയുടെ ആലോചനയോ നിവൃത്തിയാകും.

(തുടരും)

What more would you like to see on the pages. Share your experience with us we would love to hear from you.

പെനിയേൽ ബൈബിൾ സെമിനാരിയിൽ 43-ാമത് ബിരുദദാന ശുശ്രൂഷ നടന്നു

കീഴില്ലം: കീഴില്ലം പെനിയേൽ ബൈബിൾ സെമിനാരി ആൻഡ് മിഷണറി ട്രെയിനിംഗ് സെന്ററിന്റെ 43-ാമത് ബിരുദദാന ശുശ്രൂഷ 2026 ഫെബ്രുവരി 16ന് നടന്നു. Master of Divinity, Bachelor of Theology, Diploma in Theology എന്നീ കോഴ്സുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ 23 വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ ബിരുദങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി.

‘ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമാധികാരം’ (The Supremacy of Christ) എന്നതായിരുന്നു ഈ വർഷത്തെ മുഖ്യചിന്താവിഷയം. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും ശുശ്രൂഷയിലും ക്രിസ്തുവിനുള്ള പരമമായ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് മുഖ്യപ്രഭാഷകനായിരുന്ന റവ. ജോൺ വർഗീസ് സംസാരിച്ചു. തങ്ങളുടെ വിളിക്കനുസൃതമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ കർത്തൃത്വം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ അദ്ദേഹം ബിരുദധാരികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

ഷാരോൺ ഫെലോഷിപ്പ് ചർച്ച് ഇന്റർനാഷണൽ പ്രസിഡന്റ് പാസ്റ്റർ ഏബ്രഹാം ജോസഫ് (ബാബു പാസ്റ്റർ) പെനിയേൽ ബൈബിൾ സെമിനാരിയുടെ സുദീർഘമായ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുകയും തുടർന്ന് നടന്ന സമാപന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ആഹ്വാനത്തിനും നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തു. ബിരുദധാരികളെ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രതിഷ്ഠാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഡോ. വൈ. ജോർജുകുട്ടി നേതൃത്വം നൽകി.

സെമിനാരിയിലെ പുതിയ അധ്യയന വർഷത്തെ (2026-27) ക്ലാസുകൾ മെയ് നാലാം വാരത്തിൽ ആരംഭിക്കുമെന്ന് അധികൃതർ അറിയിച്ചു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സെമിനാരി ഓഫീസുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Phone No. 7012248363

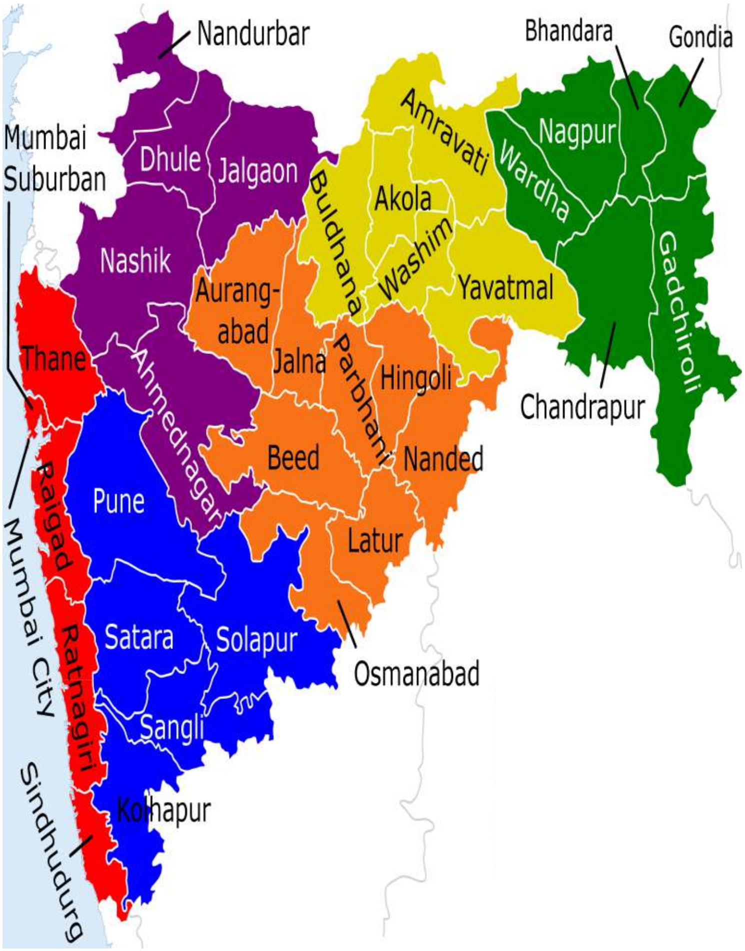

PRAY FOR

IPC MAHARASHTRA STATE

Pray for

- 470 Churches
- 470 Pastors
- 406 Prayer Cells
- 421 House churches
- Upcoming Church buildings and parsonages
- Hebron Bible College
- Suvartha Publications
- Tracts & Literature Ministry
- Sunday School, PYPA, Ladies Association
- 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

പ്രതിസന്ധികളിൽ തളരാത്ത ദൈവസഭ

“തീയിൽ കുരുത്തത് വെയിലത്ത് വാടില്ല” എന്ന ചൊല്ല് കേൾക്കാത്തവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. വ്യക്തികളാകട്ടെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാകട്ടെ അതിന്റെയെല്ലാം വളർച്ചയ്ക്ക് പിന്നിൽ വലിയ സഹനങ്ങളുടെ കഥകൾ മറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. സഹനങ്ങളെ ശരിയായ രീതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ളവരെ കാത്തിരിക്കുന്നത് ശ്രേഷ്ഠകരമായ നന്മകളായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ദൈവവചനവും വ്യക്തമായി ഈ സത്യം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

മോശെയെന്ന വ്യക്തിയെ നൽപത് വർഷം കാട്ടിൽ അലയുമാറാക്കിയ ദൈവം, ദാവീദിനെ അനേക വർഷഹങ്ങൾ മരുഭൂമിയിലും, വനപ്രദേശങ്ങളിലും അലയുമാറാക്കി. യോസേഫിന്റെ തടവറ വാസവും ദൈവീക പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. തന്റെ ജനത്തെ നയിക്കുവാനും രക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് മേൽപറഞ്ഞ വ്യക്തികൾ പ്രതിസന്ധികളെ അഭിമുഖികരിക്കേണ്ടി വന്നത്.

ഭാരത സഭയുടെ കാര്യത്തിലും സ്ഥിതി വ്യത്യസ്ഥമല്ല. അനേകർ സുരക്ഷിത മേഖലകളിൽ കർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒട്ടും സുരക്ഷിതത്വമില്ലാതെ ജീവഭയത്തിൽ ദൈവവേല ചെയ്യുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ദൈവദാസന്മാർ ഭാരതത്തിലുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് ബിഹാർ തുടങ്ങിയ ചുരുക്കം സ്ഥാനങ്ങളിലായിരുന്നു സുവിശേഷ വേലക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് സ്ഥിതിയാകെ മാറി. കേരളമുൾപ്പെടെ തെന്നിന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ദൈവസഭ ഭീഷണികൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. സ്വതന്ത്രമായി സത്യസുവിശേഷം പങ്കുവെക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സാഹചര്യമാണ് ഇന്നുള്ളത്.

നൈജീരിയ തുടങ്ങിയ പല ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലും ദൈവസഭ നേരിടുന്ന പീഢനങ്ങൾ വിവരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ചില വീഡിയോ ദൃശ്യങ്ങൾ പോലും കാണുവാനുള്ള ത്രാണി നമുക്കില്ല് - അപ്പോൾ അത് അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥ നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതിലും അധികമാണ്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രൈസ്തവ സഭ നേരിട്ടതിലും ഭയാനകമായി അവസ്ഥയാണ് ഇന്ന് സഭ നേരിടുന്നത്. പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിന്റെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ദൈവജനത്തെ ഉന്മൂലനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ദൈവമക്കളാകുന്ന നാം വളരെ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം. ദുരാത്മ മണ്ഡലം അതിന്റെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന അന്ത്യനാളുകളാണിതെന്ന സത്യം നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. വ്യക്തികളേയും, സഭ കളെയും പീഠയിലൂടെ തകർക്കാമെന്ന സാത്താന്യ പദ്ധതികൾ പരാജയപ്പെട്ട ചരിത്രമാണ് ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കുള്ളത്.

പാർശ്വവീക്ഷണം
മാത്യൂസ്

നിയമത്തിന്റെ പഴുതുകൾ ഉപയോഗിച്ച് കള്ളക്കേസുകളിലൂടെ നിശബ്ദമാക്കപ്പെട്ട എത്രയോ സുവിശേഷവേലക്കാർ ഇന്ന് ഭാരതത്തിലെ ജയിലറകളിൽ കഴിയുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നത് ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ആവശ്യമായ നിയമസഹായങ്ങളും, സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും നൽകേണ്ടത് ഏറെ അനിവാര്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി സമർപ്പിതരായ അനേകർ ഉണ്ടെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിൽത, നിയമങ്ങളേക്കാളും, സ്വാധീനത്തിനാണ് ബലമെന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സാധ്യമായ എല്ലാ വഴികളും പീഢിതർക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പ്രായോഗികമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതു തന്നെയാണ് ശരി.

ദൈമക്കൾ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാകണോ വേണ്ടയോ എന്നതൊക്കെ തർക്കവിഷയമാണ്. നിയമനിർമ്മാണ സഭകളിൽ പെന്തെക്കോസ്തു വിശ്വാസികൾ വരുന്നത് സഭയ്ക് പ്രയോജനമാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന അനേകരുണ്ട് - മറിച്ചും. എന്നാൽ സകലത്തിനും ഉന്നതമായിരിക്കുന്നത് ദൈവഹിതവും, ദൈവപ്രവൃത്തിയും മാത്രമാണ്. യോസേഫിനെപ്പോലെയും, ദാനിയേലിനെപ്പോലെയും ചിലരെ ദൈവം നിയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങനെ നടക്കട്ടെ. ജീർണ്ണിച്ച ഒരു സമൂഹത്തിൽ ഇത് സാധ്യമോ എന്ന് ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഫറവോനും, നെബൂഖദ്നേസറുമൊന്നും നേര് മാത്രം ചെയ്യുന്നവർ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ.

ധീരതയോടെ സത്യസുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു തലമുറയാണ് ഭാരതത്തിന് ഇന്ന് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. വിശ്വാസ ത്യാഗം സംഭവിച്ച ഒരു തലമുറയ്ക്ക് ഭാരത സഭയെ പീഢയിലൂടെ നയിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന് പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ട്, വിവേകത്തോടും, വിവേചനത്തോടും കൂടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു തലമുറ ഭാരത സഭയുടെ ഭാവി വാഗ്ദാനങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ സഭകളുടെ സുപ്രധാന ദൗത്യവും അതിന്റെ - ഒരു കരുത്തുറ്റ ആത്മീയ തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കൂ. പ്രതിസന്ധികളിൽ തളരാതെ സഭയെ നയിക്കാൻ അവർക്കേ കഴിയൂ. ●

If you have been blessed by this Magazine please introduce it to others.

To receive this magazine please contact :

Suvartha Publications
P.O. Box No. 17082, Tilaknagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 9821 33 22 73

ഞാൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു ...

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

നേരം വെളുത്തു വരുന്നതേയുള്ളൂ. തകർന്ന ഹൃദയവും കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി അവൾ തോട്ടത്തിലേക്ക് നടന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥവും പ്രത്യാശയും നൽകിയ നാഥൻ ഇന്ന് കൂടെയില്ല. ആ നാഥനോടു ചേർന്നു നടന്ന ദിനങ്ങളും ശുശ്രൂഷിച്ചു പിന്നിട്ട വഴികളും അവൾ ഓർത്തെടുത്തു. ഇന്നെല്ലാം ഒരു സ്വപ്നം പോലെ മാത്രം.

മനസ്സുനിറയെ ചോദ്യങ്ങളാണ്. സഹയാത്രികർ തമ്മിൽതമ്മിൽ സന്ദേഹം പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു : ‘ആരാണ് നമുക്കുവേണ്ടി കല്ല് ഉരുട്ടിനീക്കിത്തരുന്നത്?’. അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നെങ്കിലും അവർ മുന്നോട്ടുതന്നെ കാലുകൾ വച്ചു. ആ ശരീരത്തിൽ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടണം, അതു മാത്രമാണ് ആഗ്രഹം. പക്ഷേ കല്ലറയ്ക്കു സമീപം എത്തിയ അവർ കണ്ടത് അവിശ്വസനീയമായ ദൃശ്യമാണ്. കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ വച്ചിരുന്ന വലിയ കല്ല് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ കൈവിട്ടു പോയ സ്ഥിതി.

‘യേശുവിനെ ആരോ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു’. ആവുന്നത്ര വേഗത്തിൽ ഓടിയ അവർ അമ്പരന്നു വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശിഷ്യരിൽ ചിലരുടെ അടുത്തു ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞു. അവരും എത്തി, കല്ലറ മുഴുവൻ പരതി... ഇല്ല, യേശു ഇല്ല. ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറ... ഹൃദയവും ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു.

ആശ മുഴുവനും അററു പോയിരിക്കുന്നു. ദുഃഖം അവളെ മൂടി. കണ്ണുകൾ തോരാതെ പെയ്തിറങ്ങി ...

‘നീ എന്തിനാണു കരയുന്നത്, ആരെയാണ് തിരയുന്നത്‘?.

ചോദ്യം കേട്ട് അവൾ ആവശ്യം അറിയിച്ചു: ‘അങ്ങ് യേശുവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയെങ്കിൽ എവിടെയാണു വച്ചതെന്നു പറഞ്ഞാലും. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കോളാം’.

പക്ഷേ, അതിനു മറുപടിയില്ല. പകരം ആ നിമിഷത്തിൽ അവൾ കേട്ടത് അവളുടെതന്നെ പേരെടുത്തുള്ള വിളിയാണ്, ‘മറിയം’.

അതീവപരിചിതമായ ആ സ്വരം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തന്റെ തകർന്ന ആത്മാവിനു വീണ്ടും ഉണർവേകിയ ചിറകുള്ള വാക്കുകൾ..! തരിപ്പണമായിരുന്ന തന്റെ ജീവിതത്തിന് പുതുജീവൻ നല്കിയ അതേ നാഥൻ തൊട്ടടുത്ത്..!

‘റബ്ബൂനി!’

അവൾ ആഹ്ലാദത്തിൽ വിളിച്ചു. അവളുടെ ദുഃഖം പ്രത്യാശയായി മാറി. ഭയവും ആശങ്കയുമെല്ലാം അകന്നിരിക്കുന്നു...

‘ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്ന് എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു പറയൂ...’

അവിടുത്തെ ആജ്ഞ ശിരസ്സാവഹിച്ച അവൾ പിന്നെ ഓടിയത് വെളിച്ചത്തിന്റെ വർത്തമാനം കൊണ്ടാണ്, അതും അചഞ്ചലമായ ധൈര്യത്തോടെ...

അവൾ മടങ്ങിപ്പോയത് ഒരു സന്ദേശവുമായാണ് “ഞാൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു... അവിടുന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു...”

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സുവിശേഷകയായി അവൾ മാറി. ഒഴിഞ്ഞിരുന്ന മനസ്സു നിറയെ പുതുദൗത്യം.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് ആഘോഷിക്കേണ്ടത് ഉയർപ്പിന്റെ സന്ദേശം പങ്കുവച്ചു തന്നെയാണ്.

Mickey Mouse

Evana Liz George

Gladys Susan Shibu

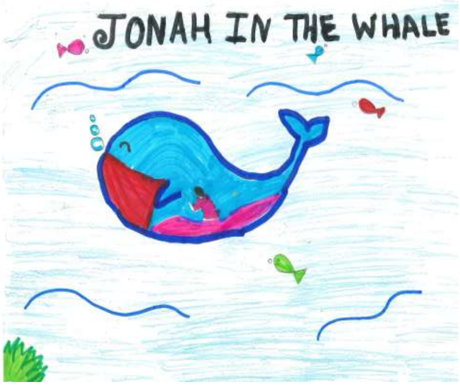

പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ

ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ സ്റ്റേറ്റുകളിലും പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഇതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും അയൽവാസികളും ഒരുമിച്ചിരുന്നു തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കുവാനും മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ നാടിനുവേണ്ടിയും രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയും രാജ്യത്തിന്റെ സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയും തങ്ങളെ നയിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കുവേണ്ടിയും എല്ലാം പ്രാർത്ഥിക്കുവാനാണ് ഈ കൂടി വരവുകൾ നടത്തുന്നത്. വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ഇവിടെ നമ്മൾ പാർട്ടി നോക്കുന്നില്ല ഏതു പാർട്ടി ഭരിച്ചാലും നാമർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ വേദം ഇതും പറയുന്നു നിങ്ങൾ ഒരുവൻ അപരനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ ഈ അപരൻ ആരാണ്? നാമറിയുന്നതും അറിയാത്തതുമായ എല്ലാവരും അപരൻ ആണ്. ഈ അപരന്റെ ജാതിയോ മതമോ നാം ചോദിക്കുന്നില്ല. ഏതു ജാതിയിലുള്ളവരും ഒന്നിച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കാണ് സ്വപ്നം കാണാൻ കഴിയുക. ഈ മഹത്തായ കൂട്ടായ്മ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ നടന്നു വന്നിരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഫിലോമോന്റെ വീട്ടിൽ ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും നടന്നിരുന്നു. ലുദിയായുടെ വീട്ടിൽ ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും നടന്നിരുന്നു. അക്വില, പ്രിസ്കില്ല, ഗായോസ് എന്നിവരുടെ വീടുകളിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. അവിടെ അവർ ആഹാരം കഴിച്ചെന്നും ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നും വായിക്കുവാൻ കഴിയും.

ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ പള്ളികളോ, ഹോളുകളോ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയോ അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല (പിൽക്കാലത്തു വലിയ പള്ളികളും അരമനകളും ഉണ്ടായി എന്നതു സത്യമാണ്).

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്നതിനു മുൻപും അതിനുശേഷവും ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും ബന്ധുമിത്രാദികളോടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ആരാധനിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നമുക്കു നൽകുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ചില നാളുകളായി പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങളും വീട്ടിലെ ആരാധനയ്ക്കും എതിരെ വിലക്കേർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിനെ മതപരിവർത്തനം എന്നാരോപിച്ച് പീഢിപ്പിക്കുകയും നിർത്തിവെപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സർവ്വസാധാരണയായി നാം കണ്ടുവരുന്നു. പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ പേർ ഇരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വിരോധികൾ കൂട്ടമായി ഇടിച്ചുകയറുകയും നടത്തിപ്പുകാരനെയും മുറ്റുള്ളവരെയും ആക്രമിക്കുകയും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ വീടുകൾ അടിച്ചു പൊളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിത്യസംഭവം ആയിരിക്കുന്നു. ഏതു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കുവാനും അതു പറയാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും ഭരണഘടന അനുവദാം തരുമ്പോഴാണ് സുവിശേഷ വിരോധികൾ ഇങ്ങനെ അഴിഞ്ഞാടുന്നത്. ഇന്ന് ആയിരക്കണക്കിനു പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂടാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അടഞ്ഞു കിടക്കുകയുമാണ്.

1500-ൽ അധികം പാസ്റ്റർമാരും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളും ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടവരുടെ കുടുംബം എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു അവരുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവി എന്താകും എന്നൊക്കെ ചിന്തിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാൾകൊണ്ടും ആയുധം കൊണ്ടും ബോംബുകൊണ്ടും ആൾബലം കൊണ്ടുമൊക്കെ നേടിയവരും അവരുടെ തത്വസംഹിതകളും ആരും ഓർക്കാതവണ്ണം തിരശീലയ്ക്കു പിന്നിലേക്കു പോയപ്പോൾ സ്നേഹം കൊണ്ടു ജയിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ലോകത്തെല്ലായിടവും സമാധാനം വിതറുകയാണ്.

യേശു പറഞ്ഞു ‘‘നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ’’ (മത്താ. 5:44).

യേശു ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു ‘‘നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളത്. എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാ തിന്മയും കളവായി പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ? (മത്താ. 5:10-12).

സമാധാനപ്രഭുവായ യേശുവിന്റെ നല്ല ശിഷ്യന്മാരായി ജീവിക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ●

Evg. Varghese Kollakompil
Mission Director
IPC Maharashtra

Scenes from Jalgaon Disttrict of IPC Maharashtra

From a Mission meeting

Pr. Joji M. Varghese preaching

Pr. Tiju Mathew preaching

Pr. Shaji Mohammed preaching

Pr. Ajay preaching

Praying for Sick

Praying for different needs

Food for all

Team Members in a hill station

Youth leaders with team members

Pastors of Andheri Khedar Area with team members

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from Ahmednagar District of IPC Maharashtra

Dedication of a church building in Ahmednagar

Church building work is in progress in different places